

**Α' ΟΧΛΗΡΕΣ ΚΑΙ ΔΥΣΟΙΩΝΕΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΓΡΑΦΕΣ**

«Από την στιγμή που το βασικό μοτίβο του Κακού είναι η μεταμφίεση, ένα από τα πιθανότερα μέρη για να βρει κανείς κακούς ανθρώπους (μεταμφιεσμένους σε αγίους) είναι μέσα στην Εκκλησία» (ΣΚΟΤ ΠΕΚ, «Ανθρωποι του Ψεύδους», Έκδ. «Κέδρος» 5' εκδ., σελ 87, υποσ. 1)

του ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ
ΛΑΓΟΥΡΟΥ

• ΟΣΑΚΙΣ η Εκκλησία του Χριστού απέθηκε να αναγκαλισθεί την γοητεία του Καίσαρα, δεν το πλήρωσε μόνον ακριβά από τον αυταρχισμό του και την υποταγή της εις αυτόν, αλλά, το χειρότερο, διολίσθησε

συνεχίζεται στη σελ. 2

**ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΜΥΣΤΙΚΗ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΡΩΘΕΙ ΤΟΥΣ
ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**

Την καταπληκτική αποκάλυψη ότι οι εκατοντάδες χιλιάδες λαθρομετανάστες προωθούνται από οργανωμένο κρατικό τουρκικό

συνεχίζεται στη σελ. 7

**ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ (Ε.Ε.):
ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟΥ**

Συνεχίζουμε σήμερα την παράθεση θέσεων για τη δομή και των επιδιώξεων της Ε.Ε. η οποία δεν έγινε από τους λαούς της αλλά από το παρασκήνιο (κατεστημένο) για τους δικούς του σκοπούς που δεν είναι άλλος από την επιδίωξη της μεγιστοποίησης του κέρδους (Μαμωνά) που είναι ο θεός της πλουτοκρατίας. Αυτή είναι η αλήθεια

συνεχίζεται στη σελ. 2

**“ΘΑ ΕΧΕΤΕ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
και θα είναι
σαν να μην
έχετε...”**
ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΠΑΪΣΙΟΣ

**ΟΡΑΜΑ ΤΟΥ
ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ**

Δημοσιεύουμε ένα μικρό μέρος επιστολής του πρώην Αρχιεπισκόπου (1977-78, 1982-1992) της Ιεράς Κοινότητας του Αγίου Όρους Ιερομονάχου Γερόντος Δαμασκηνού, προς τον Αρχιεπίσκοπο κ. Ιερώνυμο και την Αγία και

συνεχίζεται στη σελ. 8

ΨΑΛΤΙΚΑ

- ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΚΟ ΤΟΥ ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
- ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ;
- ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ
- ΔΕΝ ΑΝΤΕΧΟΥΜΕ ΑΛΛΟ
- ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΓΚΙΝΕΣ
- ΤΑ ΤΑΞΙΔΑΚΙΑ

σελ. 8

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
Κ.Κ. Λαρίσιος
Αριθμός Άδειας
061603

“Αγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως” (Α' Τιμ. 6,12)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΗ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 201 ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΛΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΑ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2014

**(Φιλανθρωπική, ανθρωπιστική
ή «σκοτεινή» οργάνωση)**

συνέχεια στη σελ. 4

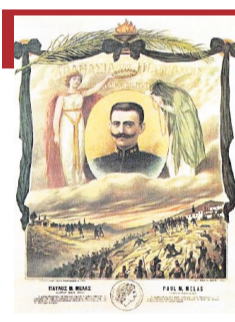
**ΤΑ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΑ.
ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ, ΠΟΤΕ
ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΤΕΛΟΥΝΤΑΙ**

...κάθε Σάββατο είναι αφιερωμένο στους κεκοιμημένους

Μέσα στην ιδιαίτερη μέριμνα της για τους κεκοιμημένους, η αγία Ορθόδοξη Εκκλησία μας έχει καθορίσει ξεχωριστή ημέρα της εβδομάδος γι αυτούς.

συνεχίζεται στη σελ. 7

ΤΟ ΨΕΥΤΟΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ

Μακεδονικό πρόβλημα δεν υπήρξε, δεν υπάρχει και δεν θα υπάρξει ποτέ. Η Μακεδονία από αρχαιότατων χρόνων 2200-2100 π.Χ. υπήρξε Ελληνική. Οι πρώτοι της κάτοικοι ήταν Έλληνες και ουδέποτε υπήρξε ξεχωριστή «μακεδονική εθνότητα». Η Μακεδονία είναι ένα μεγάλο τμήμα της

συνεχίζεται στη σελ. 5

3.5 ΕΚΑΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΝΤΑΙ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ οργή για την «αφωνία» Βενιζέλου και Τραγάκη στις σκοπιανές προκλήσεις. «Επιστολή - καταπέλτη, για την στάση τους απέστειλαν οι εκπρόσωπο 3.500.000 Μακεδόνων» Απίτα: Όταν μέσα στο Ελληνικό Κοινοβούλιο ο Αλβανός των Σκοπίων Hajzuba Misini χρησιμοποίησε το όνομα δημοκρατία της Μακεδονίας χωρίς να αντιδράσουν οι γνωστοί «Έλληνες» αντιπρόεδροι, Βενιζέλος και Τραγάκης, καταγράφοντας έτσι στα επίσημα πρακτικά της

συνεχίζεται στη σελ. 5

«ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ» († 1906-1991)

Με τόν ανωτέρω τίτλο εκδόθηκε από τό 'ιερό Γυνακείο 'Ησυχαστήριο «Η Μεταμόρφωσις τού Σωτήρος» (Μήλεσι Αττικής) και τέθηκε σε κυκλοφορία τόν 'Ιούνιο του 2011 πολυσέλιδο και μεγάλου σχήματος βιβλίο, τό όποιο συνέγραψε ό εκλεκτός συνάδελφος Εύάγγελος Χρ. Καραδήμος,

θεολόγος και φιλόλογος.

Στό βιβλίο του αυτό ό αγαπητός συγγραφέας μέ περισσή χάρη και θεολογική πληρότητα παρουσιάζει χρονολογικά μέ αξιόπιστα στοιχεία, τόσο από άπομαγνητοφωνημένες κασέτες, όσο και από τήν προσωπική του έμπειρία και τήν έμπειρία άλλων

αξιόπιστων μαρτύρων, τόν ΒΙΟ και τήν ΠΟΛΙΤΕΙΑ «έν Χριστώ 'Ιησού» τού όσιου Γέροντα Πορφυρίου Μπαϊρακτάρη, από τήν παιδική του ηλικία μέχρις αυτή τήν κοίμησή του.

Ο Γέροντας Πορφύριος, όπως ξεδιπλώνεται ή ζωή του στις 698 σελίδες τού βιβλίου, ήταν όντως άνθρωπος

συνεχίζεται στη σελ. 3

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΙ ΕΓΡΑΦΕ ΕΝΑΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ 66 ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ

Το 1947, ο Πωλ Πόρτερ, επικεφαλής της Επιτροπής για την Αμερικανική βοήθεια στην Ελλάδα, επισκέφθηκε τη χώρα προκειμένου να υποβάλει τα συμπεράσματά του. Συνέταξε τη γνωστή έκθεση ή Μνημόνιο Πόρτερ. Σε αυτή την έκθεση, περιγράφεται η Ελλάδα πριν από 66 χρόνια: οι πολιτικοί, οι επιχειρηματίες, οι εφοπλιστές και βέβαια ο απλός κόσμος. Διαβάστε τα συμπεράσματα του Πόρτερ και βρείτε τις διαφορές με σήμερα. Η Ελλάδα είναι 66 χρόνια πίσω.

Γράφει ο Πόρτερ. «Απ' ό,τι μπόρεσα να διαπιστώσω, η ελληνική κυβέρνηση δεν έχει καμιά άλλη πολιτική πρακτική από το να εκλιπαρεί για ξένη βοήθεια ώστε να διατηρηθεί στην εξουσία απαριθμώντας θορυβωδώς τις θυσίες της Ελλάδος(...) Η κλί-

κα αυτή είναι αποφασισμένη να υπερασπίσει με κάθε μέσο τα οικονομικά της συμφέροντα και δεν ενδιαφέρεται καθόλου για το τι μπορεί να στοιχίσει αυτό στην οικονομία της χώρας. Τα μέλη αυτής της κλίμακας επιθυμούν να διατηρήσουν άθικτο ένα φορολογικό σύστημα που τους ευνοεί, με αληθινά σκανδαλώδη τρόπο.

Αντιτίθενται στον έλεγχο συναλλαγματος, γιατί αυτό θα τους εμποδίσει να εξαγάουν τα κέρδη τους στις τράπεζες του Καίρου και της Αργεντινής. Δεν διανοήθηκαν ποτέ να επενδύσουν τα κέρδη τους στη δική τους χώρα για να βοηθήσουν στην αναστήλωση της εθνικής οικονομίας. Τα συμφέροντα των εφοπλιστών προστατεύονται επίσης με σκανδαλώδη τρόπο. Η ελληνική εμπορική

ναυτιλία ανθεί στην εποχή μας και οι εφοπλιστές κερδίζουν τεράστια ποσά, αλλά το χρεοκοπημένο ελληνικό κράτος δεν αποκομίζει κανένα όφελος απ' αυτό. Οι μισθοί των ναυτικών γυρίζουν στην Ελλάδα, αλλά οι εφοπλιστές ασφαλίζουν το μεγαλύτερο μέρος των κερδών τους στις ξένες χώρες(...)

Τα παιδιά που πεθαίνουν από την πείνα στους δρόμους της Αθήνας είναι πραγματικά τρομερό. Εδώ δεν υφίσταται κράτος σύμφωνα με τα δυτικά πρότυπα. Αντ' αυτού υπάρχει μια χαλαρή ιεραρχία ατομιστών πολιτικών, μερικοί από τους οποίους είναι χειρότεροι από άλλους, που είναι τόσο απασχολημένοι με τον προσωπικό τους αγώνα για εξουσία, ώστε δεν έχουν τον χρόνο να αναπτύξουν οικονομική πολιτική, ακόμη κι αν υποθέσουμε ότι είχαν την ικανότητα. Υπάρχει μεγάλη ανομοιομορφία εις το βιοτικό επίπεδο και τα εισοδήματα ανά την Ελλάδα. Οι κερδίζοντες,

δηλαδή οι βιομηχανοί, οι έμποροι, οι κερδοσκοποί και οι μαυραγορίται, διάγουν εν πλούτῳ και χλιδή, το πρόβλημα δε αυτό ουδεμία κυβέρνηση το αντιμετώπισε αποτελεσματικώς. Εν τω μεταξύ οι λαϊκάί μάζαι περνούσαν μια ανθλία ζωή. Οι κερδίζοντες είναι σχετικώς ολίγοι τον αριθμόν και ο συνολικός πλούτος των, περιερχόμενος εις τό σύνολον του πληθυσμού θα επέφεραν ελάχιστην βελτίωσιν των γενικών συνθηκών διαβίωσης. Αλλ' ο πολυτελής τρόπος ζωής των εν μέσω της πτώσεως συντείνει εις το να εξοργίζη τας μάζας και να υπογραμμίζη την δυστυχίαν των πτωχών (...)

Εις ολόκληρον την χώρα, απ' άκρου εις άκρη, κυριαρχεί μία γκρίζα ανυπεράσπιστη, βαθιά έλλειψη πίστης για το μέλλον - μία έλλειψη πίστης που οδηγεί σε πλήρη απραξία προς το παρόν. Οι άνθρωποι έχουν παραλύσει από την αβεβαιότητα και τον φόβο, οι επιχειρηματίαι δεν επενδύουν(...)

στην νόθευση και την εκτροπή της από την ορθή και βεβαία σώζουσα Αλήθεια Της.

• ΠΑΡΑ ΤΑΥΤΑ, τα παθήματα της, να σέρνεται πολλές φορές υπάκουη θεραπευτική στα κελεύσματα διεστραμμένων αρχόντων και πολιτικών, δεν της έγιναν μαθήματα και εξακολουθεί να ανταλλάσσει την ελευθερία «υπέρ ής Χριστός απέθανε» με την δουλεία της «ασφάλειας» των χωροφυλάκων του Καίσαρα και τις προσκλήσεις στις φανταχτερές επαύλεις του εις... ευωχίαν (!)

• ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ιδίως καιρό οι δεδηλωμένοι, άθεοι πολιτικοί, ενώ σε κάθε ευκαιρία δηλητήριο χύνουν εναντίον της Εκκλησίας, την ίδια στιγμή κάνουν «ανοίγματα» συμπάθειας και στηρίζουν της Εκκλησίας για ψηφοθηρία, όταν πριν λίγο την είχαν απαξιώσει με κάθε υβριστικό τρόπο.

• ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟ είναι το άθλιο περιστατικό βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ, ενός Βαγγέλη Διαμαντόπουλου, (τέτοιοι είναι και αυτοί που τον ψήφισαν), που προ καιρού, διακωμωδούσε κατά τρόπον χυδαίο, όπως χυδαίος και βέβηλος είναι ο ίδιος, το Μυστήριο της Θ. Ευχαριστίας. Ρωτάμε: είναι δυνατόν με τέτοιο είδος εκχυδαϊσμένων ατόμων να... συνομιλεί η Εκκλησία;

• ΚΑΙ ΚΑΤΙ άλλο, αυτός ο τύπος ο άνανδρος, έχει τον ανδρισμό να διακωμωδήσει με τον ίδιο τρόπο το Ισλάμ και τους εδώ φίλους του λαθρομετανάστες τζιχαντιστές στην Ελλάδα; Για να το τολμήσει;

• ΣΕ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ εκτός προγράμματος, που είχε ένας επίσκοπος απ' τους πιο σοβαρούς και δραστήριους με τον κ. Τσίπρα τελευταία, του είπε: «Κύριε πρόεδρε, να προσέξετε την Εκκλησία» για να λάβει την απάντηση: «Το έχουμε υπόψη μας. Σεβασμιότατε» (το περιστατικό αναφέρεται στα πεπραγμένα του ιεράρχου και είναι καταγεγραμμένο στο περιοδικό της Μητροπόλεως).

• ΤΙ ΝΑ ΠΡΩΤΟΘΑΥΜΑΣΕΙ κανείς από την στιχομυθία; Την επικίνδυνη αφέλεια του επισκόπου ή την απύθμενη υποκρισία του Τσίπρα;

• ΜΑ, ΚΑΛΕ ΜΑΣ επίσκοπε, ζητάς απ' το λύκο να προσέξει τα πρόβατα στο μαντρί; Υπενθυμίζουμε επίσης στον καλό μας επίσκοπο μιά παράγραφο

απ' το περιοδικό («Ιωάννης Βαπτιστής») «Η Εκκλησία δεν είναι ημι-δύναμις, για να στηριχτεί στο Κράτος ή σε κόμματα. Είναι η Δύναμις. Δεν είναι αδύνατη και ελλειμματική, για να περιμένει τη βοήθεια κρατικού ή κομματικού μηχανισμού, προκειμένου να διατηρήσει την υπόστασή της». Έτσι είναι! Η Εκκλησία μας δεν έχει ανάγκη από τα διεφθαρμένα δεκανίκια της πολιτικής. Ας παραμείνει πτωχή αλλά καθαρή!

• ΑΡΚΕΙ το «πετραχήλι και το καριοφίλι»; Σ' αυτό το απόφθεγμα που ακούστηκε σε κάποια Σύνοδο της ιεραρχίας από ιεράρχη με άποψη, προσπαθεί να απαντήσει συνεντίσκοπός του στο «Βήμα» της Κυριακής 6.2.2011. Ο αρθρογράφος Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ιερόθεος, συμπληρώνει αυτό το μαχητικό απόφθεγμα με μία ακόμη λέξη-«κλειδί»: «διπλωματία». Στη συνέχεια προσπαθεί να δικαιολογήσει με «επιχειρήματα» της θύραθεν βιβλιογραφίας ότι η «διπλωματία» κατάφερε να περισώσει την Επανάσταση του '21 και συνεπώς την απελευθέρωση του Έθνους, επειδή, και αυτός ο «εθνεγέρτης Παλαιών Πατρών Γερμανός» εκτός από το πετραχήλι ήταν ένας λαμπρός διπλωμάτης. Καλώς, άλλα η ρήσις του Απ. Παύλου «έστω ημών το ναι, ναι και το όχι, όχι» πώς ερμηνεύεται;

• ΑΛΛΑ ας μη γελιόμαστε, εδώ, στη σύγχρονη πραγματικότητα και εις τα καθ' ημάς συμβαίνοντα, το «πετραχήλι» και το «καριοφίλι» έχουν σιγήσει και η «διπλωματία» της σιωπής, αν μη και της συναισθησής, έχουν αποθρασύνει την ιταμή πρόκληση των πολιτικών εθνομηδενιστών και δεδηλωμένων εχθρών της Ορθοδοξίας και του πιστού Λαού.

• ΣΥΝΕΠΩΣ, Σεβασμιότατε Ιεράρχα, η σοφία και η λογιστικότητα είναι καλοί σύμβουλοι όταν η αντίπερα όχθη είναι κόσμια, ειλικρινής και πιστή σε αξίες. Όταν όμως είναι επιστρατευμένη, ορκισμένη στο όνομα της Μπίλντεμπεργκ και ανυποχώρητη να ξεπουλήσει ιερά και όσια, τότε οι «διπλωματικές» ευγένειες οδηγούν στην ήττα. Συζητάς και διαλέγεσαι με ανθρώπους που είναι διατεθειμένοι να ακούσουν και όχι εκπροσιμίου έτοιμοι στρατευμένοι πράκτορες να κατεδαφίσουν. Μήπως, Σεβασμιότατε κ. Ιερόθεε, στη συγκεκριμένη συγκυρία η επίκλησις της «διπλωματίας» υποκρύπτει ένα φοβικό άλλοθι, επειδή η Εκκλησία δεν θέλει ούτε τολμά να αναμετρηθεί με την ανήθικη πολιτεία;

• ΜΑΣ ΠΝΙΓΟΥΝ οι υποψίες και οι «ανώμαλοι» ψιθυρισμοί, για ιερά πρόσωπα και πράγματα, που οδηγούν σε θλίψη μεγάλη και οργή μεγαλύτερη. ΟΠΟΙΟΣ παρακολουθεί στο Διαδίκτυο (και όχι μόνον) τις «Ορθόδοξες Ιστοσελίδες» κα-

ταλαμβάνεται από φρίκη για ρεπορτάζ-που πληροφορούν για πρόσωπα και πράγματα «ιερών» ατόμων-που έχουν καταφέρει να κομπάζουν επί θρόνων υψηλών οι ανίεροι.

• ΦΡΙΚΙΑΣΤΙΚΟ παράδειγμα οργής για όσα συμβαίνουν στον χώρο της δεσποτοκρατίας είναι ένα μικρό απόσπασμα από ιστοσελίδα με τίτλο, που εγκυβρίζει την ιεραρχία να μην «διορίσει» για «δεσπότη» άτομο που, «ούτε θεοπρόβλητος», ούτε λαοπρόβλητος αλλά διαβολοπρόβλητος - θα είναι αν διορισθεί» (!)

• ΕΡΩΤΑΜΕ, τους Μητροπολίτες της Ελλαδικής Εκκλησίας: ποίος βουνεχής του Χριστού ομολογητής θα συμμετάσχει τα ασυμμάζευτα από κραυγαλέες εκτροπές (καθημερινής ανορθοδοξίας) μέσα στην Εκκλησία μας; Έχουν την εντύπωση οι της Ιεραρχίας ότι επειδή σιτίζονται από την Εκκλησία καθημερινά μερικές χιλιάδες αναξιοπαθούντες συμπολίτες μας, αυτή η (καλή) φροντίδα αρκεί για την μέτανοια και την σωτηρία του ποιμνίου, όταν πλήθος σκάνδαλα και κουσούρια συνοδεύουν υψηλόβαθμα πρόσωπα μέσα στον εκκλησιαστικό χώρο;

• ΕΡΩΤΟΥΜΕ, αν και είναι βέβαιο πως απάντηση δεν θα πάρουμε. Ερωτούμε λοιπόν, όλα αυτά τα σμήνη των χρυσοστόλιστων ιεραρχών που παρελαύνουν «καθ' εκάστην ώραν μίαν εις το ενθρονιστήριο» ήγουν εις τους Μητροπολιτικούς Ναούς όλης της χώρας (που κατήντησαν πασαρέλες ιερών μοντέλων) για να εορτάσουν ονοματήρια και αλληλολιβανιστήρια, ποιο σκοπό Σωτηριολογικό, Λειτουργικό, Ποιμαντικό, Πνευματικό και Μετανοιας εγρήγορη θεραπεύουν εν μέσω ζοφεράς κρίσεως του απaráκλητου Λαού του Θεού;

• ΜΗΠΩΣ ακυρώνουν ή απομειώνουν τον μόχθο και τον κόπο πολλών της Εκκλησίας πρωτοβουλιών, αληθώς αξιοπρόσεκτων, που συμπαραστέκονται δυναμικά στις δοκιμασίες του Λαού; Μήπως τα λαμπερά ιερά πανηγύρια, εκτροπές αιρετίζουσες εκκλησιολογικά, δίνουν την εντύπωση στον Λαό ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία από κιβωτός σωτηρίας εξέπεσε σε ιερό θέατρο; Κάτι παρόμοιο με αυτά που συμβαίνουν στην παπική Εκκλησία και τις προτεσταντικές σέκτες;

• ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ Ηλιουπόλεως έγινε επετειακή εκδήλωση (26.10.13) για να τιμηθούν τα 100 χρόνια από τη γέννηση του μακαρίτη Αρχιεπισκόπου Σεραφείμ Τίκα. Εκεί μίλησε ο επίσκοπος Μαραθώνος Μελίτων. Άραγε τί να είπε ο επίσκοπος Μαραθώνος; Μήπως περιέγραψε την μαραθώνια αδελφοκτονία δώδεκα συνεπισκόπων του από τον Σεραφείμ Τίκα; Πώς γελοιοποιούμε τα πάντα εμείς οι... εκκλησιαστικοί (!)

«ΧΡ. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ (Ε.Ε.):

ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟΥ

συνέχεια από την 1η σελίδα

και ας μη ψάχνουμε για το δράμα των λαών. Η θεοποίηση του χρήματος είναι ειδωλολατρία και δεν μπορεί να χτυπηθεί αποτελεσματικά με την θεοποίηση της άλλης ειδωλολατρίας (ύλης) του μαρξιστικού υλισμού! Την αλήθεια αυτή έχει το «μονοπώλιο» να την υπηρετεί-διακηρύττει, σε μόνη βάση η πνευματική ηγεσία, και ως θεωρία-δόγμα (ορθοδοξία) και ως πράξη (ορθοπραξία) σε προσωπικό επίπεδο και σε σύναξη πιστού λαού. Η Ιεραρχία της Εκκλησίας να βγει από το «καβούκι» της αν θέλει να είναι ποιμαίνουσα και όχι μισθωτή! Την ειδωλολατρία (μαμωνά) που υπηρετούν οι «αγορές» η πολεμική της μπορεί να γίνει μόνο από τους συνειδητούς χριστιανούς με μπροστάρηδες τους ποιμένες. Ο ανοιχτός πόλεμος εναντίον της σύγχρονης αυτής ειδωλολατρίας θα δώσει τους νέους μάρτυρες που χρειάζεται η εποχή μας. Το ταμείο-οπλοστάσιο της Ορθοδοξίας είναι γεμάτο από: δικαιοσύνη, ισότητα, ελευθερία, αδελφότητα, ομόνοια και πάνω από όλα **αγάπη** που μπορεί να φθάσει και στη θυσία υπέρ των αδυνάτων αδελφών...

Αυτές, τις παραπάνω θέσεις-αρχές πολεμάει η Ευρωπαϊκή Ένωση και συγκεκριμένα: θεοποιεί το ατομικό συμφέρον σε βάρος του κοινωνικού καλού. Η εκμετάλλευση ανθρώπων από άνθρωπο κι αυτό συστατικό στοιχείο της δικονομίας της. Η Ορθοδοξία θέτει-βάζει στην κορυφή των αξιών την σωτηρία του ανθρώπου. Τον υλικό παράγοντα-χρήμα (αγαθά) τον θέλει συνειδητό υπηρέτη στις βιοτικές ανάγκες του προσώπου για τη συντήρηση του σώματος που είναι Ναός του Αγίου Πνεύματος. Οδηγός, το πνεύμα-ψυχή του ανθρώπου και οδηγούμενο το σώμα. Σήμερα, στο ατομοκρατικό αντικοινωνικό σύστημα έχουμε αντιστροφή των πραγμάτων. Οι φτωχοί, σε οικονομικά μέσα στο σύνολό τους δεν είναι φτωχοί επειδή το θέλουν άλλα επειδή δεν μπορούν να γίνουν οι ίδιοι πλούσιοι. Ισχύει ο νόμος της ζούγκλας: «Το μεγάλο ψάρι τρώει το μικρό». **Αυτή είναι η φιλοσοφία του συστήματος. Το εκπαιδευτικό μας σύστημα αυτό υπηρετεί.** Οι πολλοί καλοί μαθητές, με την παρότρυνση και των γονιών τους, σπουδάζουν επιστήμες που αποβλέπουν σε προσοδοφόρα επαγγέλματα (γιατροί, μηχανικοί κ.λ.π.) και δεν γίνονται δημόσιοι υπάλληλοι με ... τρις και εξήντα! Ο δάσκαλος, που καλείται να καλλιεργήσει ψυχές, αποκαλείται δασκαλάκος επειδή δεν παίρνει πολλά! Για τον Εφοπιστή, τον βιομήχανο, τον μεγάλο επενδυτή οι πόρτες είναι ανοιχτές και οι υπηρέτες τους οι πολιτικοί υποκλίνονται... Σήμερα μάλιστα λόγω της κρίσης έχουμε και τους υπαλλήλους (τρόικα) του Ευρωπαϊκού παπικού και προτεσταντικού ατομοκεντρικού κατεστημένου, το οποίο κυβερνά ουσιαστικά τη χώρα μας. Κατοχή με την ψήφο μας λόγω ένταξης στην Ε.Ε.

Όλα, το ευρωπαϊκό κατεστημένο θέλει να τα ρυθμίζει θεσμικά με την υπογραφή μας (συνθήκη). Ό,τι ψηφίζεται από την Ελληνική βουλή πρέπει να είναι εναρμονισμένο με την νομοθεσία της Ε.Ε. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης πέφτει πρόστιμο. Όμως η αξία που λέγεται Ορθοδοξία με τη σιαμαία της αδελφή την Ορθοπραξία σε προσωπικό και συλλογικό επίπεδο είναι αδιαπραγμάτευτες έννοιες και δεν ανταλλάσσονται με τα ξυλοκέρατα της δομημένης αντιχριστιανικά σημερινής Ευρωπαϊκής «Ένωσης».

Στο πνεύμα αυτό ψηφίστηκαν οι νόμοι για την αποποινικοποίηση της μοιχείας, την τροποποίηση του Οικογενειακού Δικαίου, την μη στράτευση των σιωνιστών (Μαρτύρων του Ιεχωβά, του Πολιτικού γάμου (τον θέλανε υποχρεωτικό) κ.α. Αυτές τις μέρες μάλιστα οι τηλεοράσεις μας πληροφόρησαν (όχι όλες) και τούτο:

«Τα παιδιά που γεννιούνται δεν θα προσδιορίζεται το φύλλο (αρσενικό ή θηλυκό) μέχρι τα 15 τους χρόνια...». Στα 15 τους θα προσδιορίζεται το φύλο και θα μπορούμε να λέμε και να γράφεται η Βασιλική, ο Γιώργος κ.λ.π. Έτσι πέρασε ο νόμος από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αιτιολογικό; Τότε μόνο μπορούμε να είμαστε σίγουροι για το φύλο του παιδιού αν θα είναι αγόρι ή κορίτσι! Ενωρίτερα έχει ψηφιστεί ο νόμος για τους γονείς. Στο εξής δεν θα ισχύει π.χ. ο Γιώργος Παπαδόπουλος του Γρηγορίου και της Βασιλικής αλλά ο Γιώργος (μετά τα 15) του Α γονέα και του Β γονέα: Κι αυτό για λόγους ισότητας με τους ομοφυλόφιλους στην περίπτωση που αυτοί υιοθετούν παιδιά! Ποιος θα είναι ο πατέρας και ποια η μητέρα αφού και οι δύο τους θα είναι του ίδιου φύλου; Εδώ, η οικονομική ζούγκλα, προχωρεί πιο πέρα αφού εκεί (ζούγκλα) δεν «ζευγαρώνουν» αρσενικά με αρσενικά και θηλυκά με θηλυκά!

Ο Ελληνικός λαός ως Ορθόδοξος, με δικές του αρχές και παραδόσεις, θρησκευτικές και οικογενειακές, δεν μπορεί να ανεχθεί την εισόρμηση των αντιλήψεων της Ευρωπαϊκής «Ένωσης» (Ε.Ε.) και γι' αυτό η φήμη τόσο για την Τοπική Αυτοδιοίκηση (Δήμους) όσο και για την Ευρωβουλή πρέπει να είναι... **αντιμαμωνική!**

Χαράλ. Γρ. Κοντός
τ. καθ. Τ.Ε.Ι. - Δικηγόρος

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ
ΔΑΡΙΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 201

ΚΩΔ. ΥΠ. 1603

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2014

Ιδιοκτήτης - Εκδότης

- Διευθυντής

Τριαντάφυλλος Ι. Τσισιόπουλος

ΣΥΝΤΑΞΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστροναυτών,

Τ.Κ. 41221 Λάρισα

Τηλ.: 2410 284644

Φαξ: 2410 55-11-13

Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org

info@agonas.org

— συνέχεια από την 1η σελίδα —

του Θεού, χαρισματική προσωπικότητα, σπάνια θά έλεγαν. Μέ τον άπλο, ταπεινό και όσιακό βίο του σημάδεψε ευεργετικά τό μεγαλύτερο χρονικό διάστημα του είκοστού αιώνα. **«Η λάμψη τής αγιότητάς του συγκλό- νιζε ψυχές.»**

Πώς όμως αυτός ό άσημος χωρικός από τήν Εύβοια, ό πάμφτωχος, ό όλιγογράμματος, ό βοσκός, ό εργάτης σέ άνθρακωρυχείο και μπακάλικο, έφτασε σ' αυτό τό άκρότατο σημείο τής άρετής, **ώστε νά γίνει σκεύος δεκτικό τής Χάριτος του Παναγιού Πνεύματος;** Πώς ή φήμη του διέτρεξε παντού;

Τήν απάντηση στό έρώτημα αυτό τή δίνει ό ταλαντούχος συγγραφέας κ. Καραδήμος στό Α' μέρος του βιβλίου του σέ 180 σελίδες. Σ' αυτές διαβάζουμε και μαθαίνουμε πού και πώς ό Γέροντας Πορφύριος προετοιμάστηκε και καλλιεργήθηκε πνευματικά, ώστε νά τόν επισκιάσει ή Χάρις του Θεού και του έπιδαψιλεύσει τόσα χαρίσματα.

Τό πνευματικό του ξεκίνημα

Όπως έξιτορει ό αγαπητός συγγραφέας στίς σελίδες 23-26 του βιβλίου του, τό πνευματικό ξεκίνημα του Γέροντα Πορφυρίου άρχισε από τό πατρικό του σπίτι, εκεί στό χωριό του **«Άγιος Ίωάννης» Εύβοίας.** Οί εύσεβείς γονείς του άνέθρεψαν τόν μικρό Εύάγγελο, πού συγκεκριμένα τόν έλεγαν Άγγελο, **«έν παιδεία και νοθεσία Κυρίου.»** Εκεί, λοιπόν, στό ιερό παιδαγωγείο τής οικογένειας έμαθε νά άσκεΐται στήν άρετή, νά σέβεται τόν Θεό, νά αγαπά τήν Έκκλησία και τούς άνθρώπους, χωρίς διάκριση.

Δέν έμεινε όμως έως εκεί ό νεαρός Άγγελος. Διαβάζοντας άργότερα τόν βίο του άγιού **Ίωάννη του Καλυβίτη** και άκούοντας γιά πρώτη φορά στόν Πειραιά, όπου εργαζόταν σέ μπακάλικο, γιά τό **Άγιο Όρος** και γιά τούς άσκητές και έρημίτες, πού άσκοΐνται σ' αυτό, του γεννήθηκε ή έπιθυμία νά γίνει **μοναχός.** Νά φύγει από τόν κόσμο και νά πάει στό Άγιο Όρος. Νά ζήσει, όπως έζησε ό άγιος Ίωάννης ό Καλυβίτης. **Μέ νηστεία, προσευχή και άσκηση.**

Στά Καυσοκαλύβια του Άγιού Όρους

Αυτό και έγινε. Ό νεαρός Άγγελος, ύστερα από πολλά έμπόδια, ήρθε στό Άγιο Όρος. Και ή θεία Πρόνοια τά οικονομήσε έτσι, ώστε νά όδηγηθεί στά ζακουστά **Καυσοκαλύβια** και νά βρεί κατάλληλη στέγη γιά τήν καλλιέργεια τής ψυχής του **σέ μία έρημική Καλύβη, πού έφερε τό όνομα «Άγιος Γεώργιος.»** Εκεί τέθηκε στήν ύπακοή δύο άγίων Γερόντων, **του Παντελεήμονα και Ίωαννίκιου,** πού φημιζόνταν γιά τήν άριστη παιδαγωγία, πού άσκοΐσαν στους ύποτακτικούς μοναχούς. Και ήταν τότε 12-13 ετών.

Στά Καυσοκαλύβια, λοιπόν, όπως καταγράφεται στό βιβλίο, άνοιξε στόν ύποτακτικό Άγγελο, τό **«στάδιο τών άρετών.»** Στήν Καλύβη του Άγιου Γεωργίου άθλήθηκε ένθεα, γιά νά φθάσει βαθμηδόν στήν τελειότητα.

Τό πρώτο και θεμελιακό άθλημα, στό όποιο έπρεπε νά άσκεΐται καθημερινά ό μοναχός Νικήτας (αυτό τό όνομα πήρε κατά τήν κουρά του σέ μοναχό) ήταν τό **έμπνοο και μαρτυρικό άθλημα τής Ύπακοής.** Έπρεπε νά εκτελεί άγγύστα ό,τι του έλεγαν οί Γέροντες. Νά λέει **«εύλόγησον.»** Αυτή ή παιδαγωγία απέβλεπε στήν πνευματική του οικοδομή. Ήταν άθληση τής ψυχής γιά τήν **«έγκοπή»** του ίδιου θελήματος, γιά τήν **«άποταγή»** του από τά έγκόσμια και τή **«μετάθεσή»** του προς τά έπουράνια. Ή ύπακοή του ήταν πάνω από τή λογική, όπως έλεγε ό Γέροντας σέ συνομιλητές του. **Αυτή όμως ή υπέρλογη Ύπακοή** τόν κράτησε σταθερά στό βάθρο τής ταπεινώσης. Άπ' εκεί έκανε τό θείο πέταγμα. **Αυτή τόν χαρίτωσε και τόν έκανε επίγειο άγγελο.** Ό αγαπητός κ. Καραδήμος άφιερώνει γ' αυτή τή μέγιστη άρετή τής Ύπακοής όλόκληρο κεφάλαιο. Αναφέρεται δέ και σέ Πατέρες και Άββάδες τής Έκκλησίας μας, οί όποιοί κάνουν λόγο γιά τήν έννοια τής Ύπακοής, γιά τήν άξια της, γιά τή δύναμή της και τό άγιαστικό της μεγαλειό (βλ. σ. 69 και έξ.).

Άλλα παλαιόματα, στα όποια έπρεπε νά άσκεΐται ό μοναχός Νικήτας, ήταν ή νοερά

και καρδιακή προσευχή, ή νηστεία, ή σιωπή, τό διακόνημα, πού του άνέθεσαν, ή μελέτη τής Άγίας Γραφής, Νηπτικών Πατέρων και βίων Άγιών, αλλά και ή σωματική εργασία στό εργαστήρι τής ξυλογλυπτικής τέχνης τής Καλύβης, ή όποια ήταν ή μοναδική πηγή βιοπορισμού. Και τά άθλήματα αυτά τά εκτελούσε μέ προθυμία, μέ έπιμέλεια και ύπομονή. Όλα τά έκανε τραγουδι, ποίηση, προσευχή, δοξολογία, αγαλλίαμα!

Νά, λοιπόν, πώς προετοιμάστηκε πνευματικά ό μοναχός Νικήτας. Νά πώς έγινε μέσα του ή άλλοίωση του ψυχικού του κόσμου. Νά πώς κατόρθωσε, στήν πάλη του μέ τόν Διάβολο, νά νεκρώσει τά πάθη του, νά άπαγκιστρωθεί από τά δεσμά τής ύλης, και νά πώς ξεπήδησε από μέσα του δυνατή **«ή φρόνηση τών άνων» (Πρβλ. Κολ. 3, 2). Νά πώς τό περπάτημά του στήν έρημο τών Καυσοκαλυβίων ήταν περπάτημα Ίησού Χριστού.**

Όλα δέ αυτά τά κατορθώματα ήταν χορηγία του Άγιού Πνεύματος. **«Πάντα χορηγεί τό Πνεύμα τό Άγιον...»** ψάλλει ή Έκκλησία μας. Και ό αγαπητός συγγραφέας και **δόκιμος ύμνογράφος κ. Καραδήμος,** πού μάς έξέπληξε μέ τό ύμνογραφικό του ταλέντο!, κλείνει τό Α' μέρος του βιβλίου του μέ τροπάρια από τήν Άσματική του Άκολουθία, πού έγραψε γιά τόν Γέροντα Πορφύριο, τά όποια άπεικονίζουν έναργέστατα τήν άσκησή του στό Άγιο Όρος και τήν πνευματική του άνοδο.

Στό Β' μέρος του βιβλίου ό αγαπητός συγγραφέας παρουσιάζει μέ λεπτομερή αυθεντικά στοιχεία τόν ΒΙΟ και τήν ΠΟΛΙΤΕΙΑ του Γέροντα Πορφυρίου μέσα στόν κόσμο.

Όπως άφηγείται ό Γέροντας Πορφύριος, ποτέ δέν σχεδίασε νά έγκαταλείψει τά Καυσοκαλύβια, τόν τόπο τής άσκησής του. Ή βαριά άρρώστια του (ύγρά πλευρίτιδα), πού ήταν αδύνατο νά θεραπευθεί εκεί, τόν άνάγκασε — μέ τήν προτροπή και εύλογία τών γερόντων του — νά κατεβεί στόν κόσμο. Έτσι τά οικονομήσε ό Θεός. Ήθελε τόν μοναχό Νικήτα νά δράσει μέσα στήν κοινωνία. Σέ μία κοινωνία ξεστρατισμένη από τό δρόμο του Εύαγγελίου. Νά φανερώσει **«έν πολλοίς τεκτηρίοις» (Πρβλ. Πρ. 1,3)** τή δόξα του Θεού. Νά ξεδιπλώσει τά Χαρίσματα του Άγιού Πνεύματος, πού έλαβε, ώστε οί άνθρωποι νά συγκλονιστούν, νά μετανοήσουν.

Στήν Εύβοια

Όταν ό μοναχός Νικήτας άνέκτησε κάπως τίς σωματικές του δυνάμεις άρχισε στό χωριό του και στα γύρω χωριά τής Εύβοίας νά φανερώσει στους άνθρώπους τό χαρισματικό του μεγαλειό! Οί συμβουλές, πού έδινε στους γεωργούς, οί άποκαλύψεις, πού έκανε σέ άρκετούς γιά τόν ψυχικό τους κόσμο μέ τό χάρισμα τής διορατικότητας και ή ύγεια πού άποκοΐσαν άρρωστοί μέ τό ίαματικό του χάρισμα, όλα αυτά και άλλα, **τόν καθιέρωσαν στό λαό τής Εύβοίας ως «Προφήτη».**

Δέν έμεινε όμως ό Γέροντας επί πολύ χρόνο ως μοναχός. Μέ τήν προτροπή του μητροπολίτη Καρυστίας προσήλθε στό Μυστήριο τής Ήρωσύνης. Τό 1926 χειροτονήθηκε **διάκονος** από τόν μητροπολίτη Καρυστίας και στή συνέχεια **πρεσβύτερος** από τόν άρχιεπίσκοπο Σινάιου (Σινά) Πορφύριο τόν Γ', ό όποίος του έδωσε και τό όνομά του. Τό 1927 έγινε **πνευματικός (έξομολόγος).**

Ός ιερομόναχος και πνευματικός ό π. Πορφύριος διακόνησε τήν Έκκλησία του Χριστού επί λίγα χρόνια σέ χωριά τής Εύβοίας. Σ' αυτά, κατά κοινή όμολογία, **«έθηκε τήν ψυχρήν αυτού υπέρ τών προβάτων» (Πρβλ. Ίω. 10, 11).**

Στήν Αθήνα

Έπειδή όμως, είχε τήν έπιθυμία νά υπηρετήσει σέ Νοσοκομείο, γιά νά βρísκεται πάντα κοντά στους πάσχοντες άνθρώπους, άφησε τήν αγαπημένη του πατρίδα, τήν Εύβοια, και κατέβηκε στήν πολυάνθρωπη και πολύβουη Αθήνα. Και ήταν τότε τό 1940, όταν άρχισε ό πόλεμος μέ τούς Ίταλούς. Φυσικά, ή κάθοδός του στήν Αθήνα ήταν μέσα στό σχέδιο του Θεού. Αυτόν τόν άξιο ιερέα επέλεξε ό Θεός και τόν απέστειλε **«τού**

βαστάσαι τό όνομά του» (Πρβλ. Πρ. 9, 15) ένώπιον της μεγάλης αυτής Βαβυλώνας, μέ σκοπό νά κηρύξει στό λαό τή μετάνοια. Ό Μέγας Βασίλειος σέ μία του έπιστολή προς τόν Μέγα Άθανάσιο έπισημαίνει σχετικά τό έξής: **«Πάντως δέ τά μεγάλα ό Κύριος διά τών άξίων έαυτού ένεργεί»** (ΕΠΕ, Θεσ/κη 1 (1972) σ. 368).

Στήν Αθήνα, παρά τά έμπόδια, πού συνάντησε, προσλήφθηκε ως ιερέας στόν ιερό Ναό του Άγιού Γερασίμου τής ιδιωτικής Πολυκλινικής, πού βρισκόταν στήν περιοχή τής Όμόνοιας (στήν όδό Σωκράτους και Πειραιώς). Ο Ναός λειτουργούσε μέ τήν άδεια τής Άρχιεπισκοπής. Ό π. Πορφύριος μέ τήν πρώτη **«δοκιμαστική»** λειτουργία του τόσο πολύ έντυπωσίασε τούς ιδιοκτήτες Άλιβιζάτους, ώστε ό ένας απ' αυτούς, ό Άμίλκας (καθηγητής τής Θεολογικής Σχολής του Παν/μίου Αθηνών), νά διαμηνύσει στόν τότε Άρχιεπίσκοπο Αθηνών Χρυσάνθο, ό όποίος είχε άντιρρήσεις, έπειδή ό π. Πορφύριος ήταν όλιγογράμματος (δύο τάξεις μόνο του Δημοτικού είχε τελειώσει), **«ότι αυτοί αυτόν τόν παπά θέλουν στό Ναό τής Πολυκλινικής τους.»**

Από τόν Άγιο Γεράσιμο Όμονοίας, λοιπόν, άρχισε, κατά τόν συγγραφέα του βιβλίου, ό ιερομόναχος π. Πορφύριος τήν ποιμαντική και φιλανθρωπική του δράση. **Στόχος του ύψηλός ήταν νά μεταβάλει μέ τή βοήθεια του Θεού τήν καθόδημη περιοχή τής Όμόνοιας, πού έμοιαζε μέ έρημο, σέ όαση πνευματική.** Νά συγκλονίσει μέ τά χαρίσματα, πού του χορήγησε τό Πνεύμα τό Άγιο, τούς άνθρώπους, ώστε νά μετανοήσουν και καταστοΐν **«άνάητροι προς άμαρτίαν»,** όπως συνήθιζε νά λέει.

Και νά τά θαυμάσια του Θεού! Δέν πέρασαν λίγες εβδομάδες και ή φήμη του έφτασε παντού. Πλήθη κόσμου απ' όλη τήν Άττική και απ' όλη τήν Ελλάδα κατέφθαναν εκεί στόν Άγιο Γεράσιμο τής Πολυκλινικής. Ή ψυχή τους άναζητούσε **τόν άγιο του Θεού.** Είναι ιστορικά βεβαιωμένο ότι **ή όντως αγιότητα έλκει. Και ή έλξη τής είναι ισχυρή. Κανένας όρθολογισμός δέν άντέχει μπροστά της και καμία άθεϊστική θεωρία δέν μπορεί νά σκιάσει τή λάμψη της.** Ήθελαν νά δούν και άκούσουν τόν π. Πορφύριο. Νά πάρουν λίγη πνευματική δροσιά από τή χάρη του, νά του ζητήσουν ταπεινά τίς συμβουλές του πάνω σέ δύσκολα προβλήματα, πού άντιμετώπιζαν, νά του έμπιστευθούν τήν ψυχή τους, έξαγορεύοντας κάτω από τό πετραχήλι του τά άμαρτήματά τους, αλλά και νά τόν παρακαλέσουν νά μεσιτεύσει στόν Θεό γιά τή θεραπεία κάποιας επώδυνης άρρώστιας τους, πού τούς βασάνιζε. Τίς Κυριακές και τίς γιορτές έρχονταν οι άνθρωποι νά εκκλησιαστοΐν στόν Ναό του Άγιου Γερασίμου. Νά παρακολουθήσουν τή Θεία Λειτουργία, πού τελούσε ιεροπρεπώς ό ιερομόναχος π. Πορφύριος. Ν' άκούσουν **τίς εύχές τής Θείας Λειτουργίας** από τό στόμα του μέ τή δυνατή και καθαρή άπαγγελία, πού έφερνε κατάνυξη, και **τά «ειρηνικά»** μέ τή μελωδική και ιεροπρεπή έκφώνηση, πού πρόδιδε ότι ό π. Πορφύριος είχε φοιτήσει σέ Ωδείο. Νά πάρουν τή μεταλαβιά και τό αντίδωρο από τό χέρι του. Κί αυτό τούς έφθανε. Άνάμεσα στα πλήθη ήταν και καθηγητές Πανεπιστημίου, θεολόγοι και άλλοι.

Στόν Ναό του Άγιου Γερασίμου ό π. Πορφύριος υπηρέτησε ως έφημέριος 33 όλόκληρα χρόνια (1940-1973). Τό ποιμαντικό του έργο εκεί, όπως τό παρουσιάζει ό συγγραφέας στό βιβλίο του, **ήταν έργο άγιου ποιμένα.** Και ό π. Άγγελος Νησιώτης, ό σπουδαίος εκείνος κληρικός τής Αθήνας, **άγιο θεωρούσε τόν π. Πορφύριο.**

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ
ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ

ΒΙΟΙ ΑΓΙΩΝ

ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

1. ΟΣΙΟΥ ΙΣΙΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΠΗΛΟΥΣΙΩΤΟΥ

4 Φεβρουαρίου

Ο Όσιος Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης γεννήθηκε στην Αίγυπτο περί τό 360 μ.Χ. από γονείς θεοφιλείς, και ήταν συγγενής των Πατριάρχων Αλεξανδρείας, Θεοφίλου (385 - 412 μ.Χ.) και Κυρίλλου Α' (412 - 444 μ.Χ.). Σε νεαρή ηλικία έλαβε μεγάλη και θαυμαστή θεολογική και φιλοσοφική γνώση. Στην αρχή εργάσθηκε ως διδάσκαλος και καθηγητής της εκκλησίας της Αλεξανδρείας.

Επιζητώντας όμως την ησυχία γιά να δύναται να ασχοληθεί με τό έργο της ζωής του, τη μελέτη των Αγίων Γραφών, αποσύρθηκε σε κάποιο μοναστήρι στο όρος Πηλούσιο, γι' αυτό έλαβε και τό όνομα Πηλουσιώτης. **Αργότερα δέχεται την πρόταση να γίνει ιερέας και στη συνέχεια εκλέγεται πανηγυρικά ηγούμενος στο μοναστήρι του.**

Λόγω της τεράστιας θεολογικής του κατάρτισης, απέκτησε μεγάλο κύρος και φήμη, ώστε να θεωρείται μοναδικός στις ερμηνείες περίπλοκων γραφικών χωρίων. Κατά τήν Γ' Οικουμενική Σύνοδο που συνήλθε στην Έφεσο τό έτος 431 μ.Χ. **επί αυτοκράτορος Θεοδοσίου Β' του Μικρού (408 - 450 μ.Χ.), ο Άγιος αναφάνεται με μεγάλη υπόληψη και σπουδαίο κύρος στην Εκκλησία.**

Έλεγε με παρρησία τους αμαρτάνοντες, φώτιζε τους πάντες με τον θείο του λόγο, νοουθετούσε τους άρχοντες, υπεστήριζε τους κλονιζόμενους και ήταν η «μούσα της ημετέρας αυλής», όπως αποκαλούσε αυτόν ο ιερός Φώτιος (Έπιστολή 2, 44). Συνέγραψε αρκετές πραγματείες, ως και πλήθος επιστολών, από τίς οποίες σώζονται 2.012, με τίς οποίες νοουθετούσε, συμβούλευε και συγχρόνως εξηγούσε τίς θείες και σωτήριες Γραφές. Εκοιμήθη ειρηνικά τό 440 μ.Χ.

2. ΟΣΙΟΥ ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΛΑΜΨΑΚΟΥ

7 Φεβρουαρίου

Ο Όσιος Παρθένιος καταγόταν από κάποια κωμόπολη της Βιθυνίας και έζησε κατά τους χρόνους του Μ. Κωνσταντίνου (324 - 337 μ.Χ.). Ήταν υίος του διακόνου της Εκκλησίας της Μελοπόλεως Χριστοφόρου, από τον όποιο εκδιόχθηκε τήν ορθόδοξη πίστη.

Ο Άγιος από τήν παιδική του ηλικία προέκοπτε στην αρετή και την ευσέβεια. Ο τρόπος με τον όποιο ο Κύριος αλίευσε τους αποστόλους, που ήταν ψαράδες, τον έκανε να αγαπήσει τήν αλιεία. Και όταν έρχιγε τα δίχτυα του στην Απολλωνιάδα λίμνη και **τα ανέσυρε γεμάτα ψάρια, αισθανόταν ότι εργαζόταν σε ένα από τα πλοίαρια του Αποστόλου Πέτρου ή του Ιωάννου.**

Τα χρήματα που εισέπραττε από τήν πώληση των ψαριών δεν τα κρατούσε γιά τον εαυτό του αλλά τα εμοίραζε στους πτωχούς από αγάπη προς αυτούς. Γι αυτό κι όταν τον ευχαριστούσαν έλεγε: «Διατί με ευχαριστείτε; Δεν έχω καμία τέτοια αξίωση. Μήπως είμαστε ξένοι; Εμείς είμαστε αδελφοί. Τι δε απλούστερο και φυσικότερο από τό να βοηθά αδελφός τους αδελφούς;»

Για τήν ενάρτη αυτού παρουσία ο **Επίσκοπος Μελοπόλεως Φίλιππος (ή Φιλήτης) τον χειροτόνησε πρεσβύτερο. Αργότερα ο Επίσκοπος Κυζίκου Αχιλλίος (ή Ασχόλιος) τον χειροτόνησε Επίσκοπο Λαμψάκου.**

Η αρετή και η ευσέβεια που έκρυβε στην ψυχή του ήταν τόσο μεγάλη, ώστε ο Θεός τον προίκισε με τό χάρισμα της θαυματουργίας, γιά να μπορέσει να εκδιώκει τους δαίμονες από τους άνθρώπους και να θεραπεύει κάθε είδους ασθένεια. Γι αυτό προσφεύγουν σε αυτόν ιδιαίτερα οι πάσχοντες από τήν επάρατη νόσο του καρκίνου.

Ο Άγιος ήταν ο πρσος, ο υπομονετικός, ο φιλόξενος, ο μακρόθυμος, ο άγγελος της όμόνοιας, ο ενθαρρύνων τους μετανοούντες, ο πρόθυμος γιά τό ποιμνίο του. Ο Όσιος Παρθένιος εκοιμήθηκε εν ειρήνη. Τμήμα της τιμίας κάρας αυτού φυλάσσεται στην ιερά μονή Μακρυμάλλη, της Ι. Μητροπόλεως Χαλκιδός.

3. ΑΓΙΟΥ ΤΑΡΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

25 Φεβρουαρίου

Ο Άγιος Ταράσιος γεννήθηκε, μεγάλωσε και μορφώθηκε στην Κωνσταντινούπολη. Οί γονείς του ήταν ευσέβεις Χριστιανοί όπου και του διδάξαν τήν χριστιανική πίστη. Ονομάζονταν Γεώργιος, και Ευκρατία. Λόγω της μεγάλης μόρφωσής του, ανέβηκε στο αξίωμα του πρωτοασηκρίτου. Στίς 25 Δεκεμβρίου του 784 μ.Χ., όταν χήρεψε ο πατριαρχικός θρόνος της Κωνσταντινούπολης, **εξελέγει πανηγυρικά Πατριάρχη, διαδεχόμενος τον πατριάρχη Παύλο Δ'.** Επίσης, ήταν παρών στην 7η Οικουμενική Σύνοδο στη Νίκαια, όπου ήταν υπέρ στην τιμητική προσκύνηση των Αγίων εικόνων. Ο Άγιος Ταράσιος παρέδωσε τήν ψυχή του στον Κύριο στίς 25 Φεβρουαρίου τό 806 μ.Χ. ύστερα από 21 έτη πατριαρχίας. **Το ιερό Λείψάνο του τάφηκε στη Μονή Βοσπόρου, όπου και είχε χηπίσει ο ίδιος.** Το έργο που επιτέλεσε εν ζωή ήταν μεγάλο. Κυρίως στην αναστήλωση των εικόνων, καθώς και με τή διατύπωση ότι η προσκύνηση των εικόνων, να μην έχει χαρακτήρα λατρείας, αλλά πνεύμα χριστιανικής πίστης. **Η κοίμησή του Αγίου Ταράσιου είχε βυθίσει σε βαρύ πένθος τον το ποιμνίο του.**

(Φιλανθρωπική, ανθρωπιστική ή «σκοτεινή» οργάνωση)

συνέχεια από την 1η σελίδα

Τελευταία έφριξε ο κόσμος μ' αυτά που διαβάσει και ακούει στα Μ.Μ.Ε. για τα εκατοντάδες εκατομμύρια που δίνονταν σε Μ.Κ.Ο. (Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις). Κι επειδή κανείς δεν του λέει, πώς ξεφύτρωσαν τα χιλιάδες αυτά «μπομπούκια» στην χώρα μας, που ρημάζουν τα χρήματα του ελληνικού λαού, αυτοπροβάλλονται, πλουτίζουν, κάνουν το κέφι τους ταξιδεύοντας, με αφορμή αποστολές, συνέδρια και σεμινάρια, προπαγανδίζοντας και, αρκετές φορές, συκοφαντώντας τη χώρα μας και ζώντας σαν μαχαραγιάδες, είναι καιρός η μικρή αλλά τίμια και μη εξαγοραζόμενη εφημερίδα μας να δώσει ορισμένες πληροφορίες στους αναγνώστες της.

Με το δημοσίευσμά μας αυτό θα προσπαθήσουμε, εν συντομία, να δούμε τί είναι οι Μ.Κ.Ο. και ποια η οικονομική και η εθνική ζημία που επέφεραν μέχρι τώρα στον τόπο μας.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ Μ.Κ.Ο.

Ο όρος Μ.Κ.Ο. σημαίνει «Μη Κυβερνητική Οργάνωση». Αποτελεί νεολογισμό και αποδίδει στην ελληνική τον αγγλικό όρο Non-Governmental Organisations (NGOs). Ο όρος χρησιμοποιήθηκε αρχικά στο άρθρο 71 του καταστατικού χάρτη του ΟΗΕ.

Οι διεθνείς Μ.Κ.Ο. ήταν σημαντικές για το κίνημα κατά της δουλείας, για την ψήφο των γυναικών, τα ανθρώπινα δικαιώματα... και δραστηριοποιήθηκαν ιδιαίτερα κατά την διάρκεια της Παγκόσμιας Διάσκεψης Αποφλιτισμού.

Αρχικά αυτές λειτούργησαν με βάση την εθελοντική εργασία ατόμων ιδιαίτερης ευαισθησίας προς το περιβάλλον, την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την φτώχεια, το ρατσισμό... Λόγω των επιτυχημένων προσπαθειών οι κυβερνήσεις διαφόρων κρατών αναγνώρισαν την αξία ορισμένων εξ αυτών και συνέβαλαν οικονομικά στο έργο τους. Πέρα από αυτά ήρθε και η στήριξη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου με επιχορηγήσεις προγραμμάτων. Έτσι οι διάφορες Μ.Κ.Ο. που ξεχώρισαν κατάφεραν να αποκτήσουν μια ανεξαρτησία κινήσεων και δράσεων.

Η Παγκόσμια Τράπεζα προσδιορίζει τις Μ.Κ.Ο. ως «ιδιωτικούς οργανισμούς που η δραστηριότητά τους απαλύνει τον πόνο, προωθεί τα συμφέροντα των πτωχών, προστατεύει το περιβάλλον, παρέχει βασικές κοινωνικές υπηρεσίες ή αναλαμβάνει την ανάπτυξη της κοινότητας».

Η Μ.Κ.Ο. «Μη Κυβερνητική Οργάνωση» είναι ένας νομικά συγκροτημένος οργανισμός που δημιουργήθηκε από φυσικά ή νομικά πρόσωπα, λειτουργεί ανεξάρτητα από κάθε Κυβέρνηση, αποκλείοντας εκπροσώπους της να συμμετέχουν σ' αυτήν και χρηματοδοτούνται, εν μέρει ή εξ ολοκλήρου, από τις κυβερνήσεις.

Μ.Κ.Ο. ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Οι Μ.Κ.Ο. στη χώρα μας είναι κυρίως «πράσινη υπόθεση» αφού άρχισαν να δημιουργούνται στις αρχές της δεκαετίας του '90, αναλαμβάνοντας την ανθρωπιστική αναπτυξιακή εξωτερική πολιτική και εξελίχθηκαν σε ένα πανάκριβο άρωμα, που προκάλεσε ανυπολόγιστη αφαίμαξη στον κρατικό προϋπολογισμό και συν τω χρόνω μεταβλήθηκαν σε εκτροφεύα σκανδάλων.

Και το ποιο σπουδαίο είναι ότι, πολλές από αυτές γιγαντώθηκαν επί υπουργίας εξωτερικών (1996-2004) του Γεωργ. Παπανδρέου. Το πάρτι όμως συνεχίστηκε επί διακυβέρνησης Ν.Δ. από το 2004-2009.

Η εφευρετικότητα των... κατασκευαστών Μ.Κ.Ο. ως προς την... αιτιολογία και τον σκοπό ίδρυσής τους ξεπερνά και την πιο ακραία φαντασία. Σχεδόν όλα τα υπουργεία είχαν εκατοντάδες Μ.Κ.Ο. – υπολογίζονται στις 6.000. Είχαν κάνει τα δικά τους προσωπικά «επαγγελματικά μαγαζιά» χρηματοδοτούμενα από την κυβέρνηση (χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου) χωρίς κανένα έλεγχο. Ασφαλώς δεν έβαζαν χρήματα από την τσέπη τους, προκειμένου να λειτουργήσουν, ούτε έδιναν λογαριασμό για το, πού πάνε αυτά που παίρνουν και οπωσδήποτε ούτε την αγωνία είχαν αν θα έρθουν... πελάτες. Ξόδευαν χρήματα που δεν τους ανήκαν.

Η «Επανάσταση» των λαθρομεταναστών είχε και τα καλά της. Αποκαλύφθηκαν όλοι αυτοί, που είχαν αναλάβει ρόλο προστάτη,

σπιζόμενοι από τον ελληνικό κουρβανά, μέσω Μ.Κ.Ο. που είχαν στήσει. Περνούσαν οι ίδιοι μπορέμια, και με κρατικά κόλλυβα πουλούσαν ανθρωπισμό, εις υγείαν των κορόιδων και του ελληνικού λαού, που πλήρωνε τον λογαριασμό.

Κάθε καρυδιάς καρύδι – πολιτικοί, δημοσιογράφοι, καλλιτέχνες, καθηγητές, κ.α. όπως διαπιστώθηκε – έστηνε το μαγαζάκι της και με τα λεφτά που έπαιρνε ως Μ.Κ.Ο. πλήρωνε μισθό στον εαυτό της, ενοίκιο και 2-3 άτομα – υπαλλήλους, ζώντας ζωή χαρισάμενη. Είχε μάλιστα επικρατήσει το σλόγκαν: «**Φτιάξε κι εσύ μια Μ.Κ.Ο. και φάγε εκατομμύρια!**».

Και το πιο προκλητικό. Ως Μ.Κ.Ο. εμφανίζονται και ιδρύματα πρώην Πρωθυπουργών! Με 350.000 είχε επιχορηγηθεί το ίδρυμα Ανδρέα Παπανδρέου, επί υπουργίας εξωτερικών Γεωργ. Παπανδρέου. Δεκάδες χιλιάδες ευρώ δίδονται κάθε χρόνο στα οικογενειακά ιδρύματα όπως του κ. Μητσστάκη, του Σημίτη και

500.000 ευρώ χωρίς να μπορούν να τα δικαιολογήσουν.

Το διαβιβαστικό πόρισμα αναφέρει ότι: «με πρόσχημα την οργάνωση των συμποσίων κάποιιοι ιδιοποιήθησαν πολλά από αυτά τα χρήματα.».

Τελευταία τρεις Μ.Κ.Ο. ερευνώνται εξονυχιστικά από το Τμήμα Προστασίας Δημοσίας Περιουσίας και την Οικονομική Αστυνομία, καθώς έχουν εντοπισθεί πολύ επιβαρυντικά στοιχεία σε βάρος τους.

Α) Το «**Διεθνές Κέντρο Αποναρκοθέτησης**». Πρόεδρος αυτής της αμαρτωλής Μ.Κ.Ο. είναι ο πασίγνωστος Κώστας Τζεβελέκος, πρώην μοναχός, δημοσιογράφος της εφημερίδας «Εξόρμηση» (επίσημο δημοσιογραφικό όργανο του ΠΑΣΟΚ), ο οποίος εργάστηκε στο γραφείο τύπου του ΠΑΣΟΚ, και μπαινόβγαίνε στα μεγάλα σαλόνια. Σήμερα βρίσκεται προφυλακισμένος και κατηγορείται, με άλλα 7 άτομα, ότι προκάλεσαν ζημία στο δημόσιο με

**ΜΚΟ... ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΓΟΥΣΤΑ
(ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΙΣ 1997-2010)**

- **Συνεισφορά στο πρόγραμμα εξυγίανσης της οικονομίας της Αλβανίας 285.000.000 δρχ.**
- **Καταπολέμηση φυματώσεως στη Βουλγαρία 24.500.000 δρχ.**
- **Αναπτυξιακό πρόγραμμα στον Αμαζόνιο, αναδάσωση, οικολογικός τουρισμός 15.000.000 δρχ.**
- **Οικονομική στήριξη του προγράμματος ανάπτυξης της Ιορδανίας 142.500.000 δρχ.**
- **Αγορά ραδιοτηλεοπτικού εξοπλισμού, δωρεά στο Κρατ. Ινστ. Ραδιοτ. Κούβας 8.300.000 δρχ.**
- **Αποκατάσταση οδικού δικτύου πόλεως Καλκιλίας στην Παλαιστίνη 497.000.000 δρχ.**
- **Επαναπατριsmός Τσετσένων στη Ρωσία 2.900.000 δρχ.**
- **Προαγωγή του Χριστιανισμού στη Βόρεια Κορέα 150.000.000 δρχ.**
- **Πρόγραμμα μεταποίησης της ντομάτας στην Ακτή Ελεφαντοστού 2.000.000 δρχ.**

Τέτοιες ΜΚΟ λειτουργούν εκατοντάδες

άλλων πρώην, για να φτιάξουν, υποτίθεται, τα... αρχεία τους, και κανείς δεν είχε πάρει χαμπάρι τί γίνεται!

Πώς να μην πέσει έξω το κράτος, με τέτοιες λοβιτούρες. Και τώρα καλείται ο κοσμάκης να πληρώσει την ψηφοθηρία και την εξαγορά της καρέκλας των κυρίων που μας κυβερνούσαν όλα αυτά τα 40 χρόνια (Πρωθυπουργοί, υπουργοί, υφυπουργοί, γενικοί γραμματείς και κάθε βολεμένος σε κρατική καρέκλα). Και σε όλη αυτή την βρώμικη ιστορία, δεν είναι αναμειγμένα μόνο πολιτικά πρόσωπα, αλλά και, το θλιβρότερο, εκκλησιαστικά και μάλιστα πολύ υψηλά ιστάμενα! (πατριάρχες, δεσποτάδες...)

Ο ΚΥΚΛΟΣ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

Η πρώτη ποινική δίωξη ασκήθηκε εναντίον της Μ.Κ.Ο. ο «Κύκλος της Πάτμου», η οποία από τις αρχές Οκτωβρίου του 2010 είχε τεθεί σε καθεστώς εκκαθάρισης. Η συγκεκριμένη οργάνωση δραστηριοποιήθηκε στην δεκαετία του '90 με στόχο τη σύνδεση... θρησκευτικής συνειδησης και περιβάλλοντος.

Σε αυτό τον «ΚΥΚΛΟ ΤΗΣ ΠΑΤΜΟΥ» (όπως είχε γραφεί) εμπλέκονται: Ένα μέλος της οικογένειας Παπανδρέου, Πατριάρχες, εφοπλιστές κ.α. Το υλικό που μελετήθηκε ξεπερνά τις 60.000 σελίδες, ενώ η ποινική δικογραφία τις 7.000 σελίδες και το διαβιβαστικό προς την Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών τις 250 σελίδες.

Η έρευνα των δικτικών αρχών αφορά το χρονικό διάστημα 2000-2010 (πριν από το 2000 – περίοδος Σημίτη – όλα τα παραστατικά ποτοποιήθηκαν) κατά το οποίο η Μ.Κ.Ο. χρηματοδοτήθηκε για την διοργάνωση, εν πλώ, συμποσίων. Στα εξωτικά αυτά συμπόσια έδιναν το «παρών» εστομμένοι, ανώτατοι κληρικοί από πολλές χώρες του κόσμου, Πατριάρχες, πολιτικοί (π.χ. ο πρώην υποψήφιος των Δημοκρατικών των ΗΠΑ Αλ Γκορ, ο πρώην Γενικός Γραμματέας του Ο.Η.Ε. Κόφι Ανάν κ.α.). Είχαν προγραμματιστεί να διοργανωθούν εννέα (9) τέτοια συμπόσια. Συγκεκριμένα πραγματοποιήθηκαν: σε Δούναβη το 1997, Αδριατική 2002, Βαλτική 2003, Αμαζόνιο 2006, Αρκτική 2007 και Μισισιπή 2009, ενώ αναβλήθηκαν της Κασπίας 2005 και στο Νείλο 2009.

Χαρακτηριστικό της μεγάλης απάτης υπήρξε το γεγονός ότι, ενώ το 2005 είχε προγραμματιστεί το «Συμπόσιο της Κασπίας», αυτό δεν έγινε ποτέ κι ας είχαν συγκεντρωθεί περίπου 1,5 εκατ. ευρώ, απ' τα οποία δαπανήθηκαν

τις δήθεν αποναρκοθεσίες στο Λίβανο, στο Κόσσοβο, στη Βοσνία και το Ιράκ, έχοντας πάρει 8.956.595 ευρώ.

Β) Η «**Αλληλεγγύη**». Είναι Μ.Κ.Ο. της Εκκλησίας της Ελλάδας, και, όπως ανέφερε ο υφυπουργός Εξωτερικών Κων. Τσιάρας στη Βουλή, είχε αναλάβει από το 2002 έως 2006 – επί Αρχιεπισκόπου Χριστοδούλου – να υλοποιήσει 32 προγράμματα ανθρωπιστικής και αναπτυξιακής βοήθειας, εισπράττοντας γι' αυτά από το υπ. Εξωτερικών και την ειδική «Υπηρεσία Διεθνούς Ανάπτυξης και Συνεργασίας» (ΥΔΑΣ) 23.126.000 ευρώ. Από τα 32 προγράμματα ολοκληρώθηκαν τα 10, οι δε 22 φάκελοι των υπολοίπων βρίσκονται στη διαδικασία της εκκαθάρισης. Σε τέσσερες από τις 22 προαναφερθείσες περιπτώσεις, η ΥΔΑΣ προσέβη σε καταγγελία των σχετικών συμβάσεων το 2008 και καταλόγισε επιστροφή 6.690.460 ευρώ. Η Μ.Κ.Ο. «Αλληλεγγύη» επέστρεψε μόνο 500.000 και έτσι το απαιτηθέν ποσό διαμορφώθηκε στα 6.190.400 ευρώ. Όταν εκκαθαριστούν και οι υπόλοιπες θα δούμε πού θα φθάσει το ποσό μαζί με τους νόμιμους τόκους και προσαυξήσεις από την ημερομηνία έκδοσης της καταλογιστικής απόφασης.

Γ) «**Διεθνής Οργανισμός Γαλλοφωνίας**». Είναι διεθνής οργανισμός γαλλόφωνων χωρών και κυβερνήσεων με έδρα το Παρίσι. Τώρα γιατί επιδοτήθηκε από το ελληνικό κράτος, αποτελεί μυστήριο, όπως και το **ίδρυμα Αγά Χαν**, που είναι μια διεθνής Μ.Κ.Ο. με στόχο την «καταπολέμηση της φτώχειας στον τρίτο κόσμο» και επιδοτήθηκε με αρκετά χρήματα από τον Έλληνα φορολογούμενο. Γι' αυτή τη Μ.Κ.Ο. το μόνο που γνωρίζουμε είναι ότι, γειτόνευαν τα εξοχικά σπίτια του Αγά Χαν και του Αντρίκου Παπανδρέου στην Πάτμο.

Εκτός των παραπάνω περιπτώσεων στην ιστοσελίδα του Aga Khan Development Network (AKON) αναφέρεται η Ελλάδα ως εταίρος και στα προγράμματα:

«**Οικουμενικό ελληνισμό**» τον οποίο ίδρυσε ο πασίγνωστος στον κόσμο του Μ.Κ.Ο., αλλά άγνωστος στο ευρύ κοινό, εκδότης Σταύρος Πανουσόπουλος, που από τα μέσα της δεκαετίας του '90 είναι άγνωστο τί ποσά έχει εισπράξει από επιδοτήσεις και κονδύλια.

Συνοδοιπόρος του σ' αυτόν τον... εθνικό αγώνα ήταν ο πρώην καθηγητής θεολογίας του Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης Αθαν. Αγγελόπουλος – γνωστός στους χριστιανούς της Λάρισας για την στάση του στο εκκλησιαστικό

ζήτημα – με σοβαρές άκρες στα ανώτατα κλιμάκια της Εκκλησίας διεθνώς, καθώς είχε διατελέσει συνεργάτης του αιμνήστου Αρχιεπ. Αμερικής Ιακώβου και του Οικουμενικού Πατριάρχου. Είχε διατελέσει ακόμη και γενικός γραμματέας του υπουργείου Παιδείας στην πρώτη κυβέρνηση της μεταπολίτευσης το 1974.

Συνεπώς, ποιος πολιτικός αξιωματούχος θα μπορούσε να αρνηθεί επιδότηση από τα μυστικά κονδύλια του Υπ. Εξωτερικών σε μια πανεπιστημιακή προσωπικότητα τιμηθείσα με το οφίκιο του Αρχόντος Ακτουαρίου (!) του Οικουμενικού Πατριάρχου ή σε έναν εκδότη, όπως ο Πανουσόπουλος που σε κάθε εκδήλωση της Μ.Κ.Ο. του μάζευε από Αρχιεπισκόπους μέχρι υπουργούς και επιφανείς επιχειρηματίες;

Ο Αθ. Αγγελόπουλος εκτός των άλλων είχε και δική του Μ.Κ.Ο. το «**Ίδρυμα Εθνικού και Θρησκευτικού Προσανατολισμού**».

Η «**Οικουμενική**», που έχει χρηματοδοτηθεί με αρκετά χρήματα, είναι του Οικουμενικού Πατριάρχου.

Οι Μ.Κ.Ο. ανέρχονται σε χιλιάδες μη δυνάμενες να καταγραφούν μέχρι στιγμής. Μόνο του υπουργείου Εξωτερικών υπολογίζονται σε 431 και στις οποίες συγκαταλέγονται – αναφέρουμε ενδεικτικά – οι: «**Η... Ελληνική Δράση Αφρικής**» 1.109.004 ευρώ, «**Αναπτυξιακή Συνεργασία και Αλληλεγγύη**» 3.057.365 ευρώ, το «**Διεθνές Αναπτυξιακό Κέντρο**» 1.359.779 ευρώ, το «**Κέντρο Στρατηγικού Σχεδιασμού για την Ανάπτυξη ΔΗΜΗΤΡΑ**» ... ευρώ με έδρα την Λάρισα, το «**Δίκτυο για την Δημοκρατία στην Νοτιοανατολική Ευρώπη**» 2.492.728 ευρώ, το «**Κέντρο Έρευνας και Δράσης για την Ειρήνη**» (ΚΕΔΕ) ... ευρώ της Μαργαρίτας Ανδ. Παπανδρέου, η «**ACTION AID ΕΛΛΑΣ**» με 544.677 της κόρης του Μητσστάκη, Αλεξάνδρας.

Το «**Κέντρον Γυναικών Μελετών και Ερευνών «ΔΙΟΤΙΜΑ**»» με έδρα την Αθήνα και ηγέτη την κυρία της διαστρέβλωσης της ιστορίας (συνωστισμός στη Σμύρνη κ.λ.π.) κ. Ρεπούση, που έλαβε επιδοτήσεις και επιχορηγήσεις μόνο για το 2011 – όπως αναφέρει η ιστοσελίδα «**Διαύγεια**» – για μισθούς αργόμισθων στελεχών, υπερκοστολογήσεις διαφημιστικών φυλλαδίων, διοργάνωση εκδηλώσεων και ημερίδων από τη Γενική Γραμματεία Ισότητας του Υπουργείου Εσωτερικών, ποσό 3.800.000 ευρώ για την εκπόνηση μελέτης με θέμα «**γυναικεία Μετανάστευση στην Ελλάδα**» 294.872 ευρώ. Για την ενημερωτική εκστρατεία σχετικά με το Trafficking γυναικών υπηκόων τρίτων χωρών μοιράστηκε ποσό 200.000 ευρώ. Ως εταίρος στο πρόγραμμα συνΑΝΑΠΤΥΞΗ μοιράστηκε το ποσό των 720.763 ευρώ. Για το πρόγραμμα «**Ανάπτυξη ανθρώπινων δυναμικών 2007-2013**» έλαβε το 15% από το ύψος της επιχορήγησης που ανέρχονταν στα 380.000 ευρώ.

Αυτό είναι το «**πάρτι**» της Μ.Κ.Ο. μιας χρονιάς της κ. Ρεπούση, βουλευτή του Ελληνικού Κοινοβουλίου, που θέλει να σώσει και να αλλάξει την Ελλάδα.

Όπως γίνεται αντιληπτό δεν υπάρχει τέλος στο όργιο της κατασπατάλησης του δημοσίου χρήματος.

Από τους ελάχιστους ελέγχους που έγιναν, τα πρώτα αποτελέσματα είναι σοκαριστικά, διότι ούτε φιλανθρωπικές, ούτε κοινωνικές ήταν οι χιλιάδες Μ.Κ.Ο., αλλά απέβλεπαν στον πλουτισμό μερικών χιλιάδων κομματικών «τρωκτικών». Μέχρι στιγμής δε, είναι άγνωστο πόσα εκατομμύρια των φορολογημένων έκαναν φτερά.

Η ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ Μ.Κ.Ο.

Την προπαγάνδα ότι, οι Μ.Κ.Ο. είναι οργανώσεις εθελοντισμού και φιλανθρωπίας, τα Μ.Μ.Ε. επί χρόνια κατέβαλαν άοκνες προσπάθειες και κατάφεραν να το περάσουν στην κοινωνία. Την ίδια τακτική εφάρμοσαν και στα σχολεία μέσω των συγγραμμάτων. Στο βιβλίο της Νεοελληνικής Γλώσσας της Γ' Γυμνασίου (σελ. 166) υπάρχει επιστολή-ύμνος για τις Μ.Κ.Ο. του Ν. Δήμου, που αναφέρει:

«**Κατηγορούμε συχνά την ανθρωπότητα πως, ενώ τον τελευταίο αιώνα έχει επιτελέσει τεράστια επιστημονική και τεχνολογική πρόοδο, στον τομέα της ηθικής έχει μείνει πίσω.**

συνεχίζεται στην 5η σελίδα

ΤΟ ΨΕΥΤΟΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ

συνέχεια από την 1η σελίδα

Ελληνικής γης, όπως η Ήπειρος, η Θεσσαλία, η Στερεά Ελλάδα, η Πελοπόννησος. Δεν υπήρξε εποχή κατά την οποία ο χώρος αυτός δεν ήταν Ελληνικός και οι κάτοικοί του δεν ήταν γνήσιοι Έλληνες. Αυτό το φωνάζει η ιστορία με τα αδιάψευστα ιστορικά στοιχεία, τα οποία, ακόμη, και σήμερα έρχονται στο φως της δημοσιότητας και το επιβεβαιώνουν. Οι πολυπληθείς βάρβαροι, οι οποίοι κατά καιρούς και διαστήματα κατέκτησαν την Ελληνική Μακεδονία, δεν μπόρεσαν να αλλοιώσουν το Ελληνικό φρόνημα των κατοίκων της και να διαφθείρουν την Ελληνική των συνείδηση, παρά τα σατανικά των σχέδια και τις πονηρές μεθοδεύσεις, που εφάρμοσαν για τον αφελήνισμό της Μακεδονίας μας.

Ο ισχυρισμός των σκοπιανών, ότι ο Μακεδόνες υπήρξαν μία ξεχωριστή εθνότητα, είναι αποκύημα της νοσηρής των φαντασίας και δημιουργήμα των ιμπεριαλιστικών διαθέσεων των ερυθρών δικτατόρων προς εξάπλωση του πανσλαβισμού. Το παραμύθι της «μακεδονικής εθνότητας» το δημιούργησε ο ερυθρός δικτάτορας, Ιωσήφ Μπρος-Τίτο, ο οποίος στις 2 Αυγούστου του 1944 συνέστησε την λεγόμενη «ομόσπονδη λαϊκή Δημοκρατία της Μακεδονίας» του Βαρδαρίου, με πρωτεύουσα τα Σκόπια, πόλη ευρισκόμενη μακράν της Μακεδονίας και ανήκουσα στην περιοχή της Δαρδανίας. Σε αυτό, βεβαίως, βοήθησαν και οι Έλληνες κομμουνιστές της εποχής εκείνης διότι υπήρχε στενή συνεργασία με τον μισέλληνα δικτάτορα Τίτο. Έκτοτε, οι Σκοπιανοί ιμπεριαλιστές άρχισαν να είναι προκλητικοί και να διακηρύττουν πως αυτοί είναι οι γνήσιοι Μακεδόνες και πως τα όριά τους πολύ σύντομα θα επεκταθούν στην Μακεδονία του

Αιγαίου και του Πιρίν για να ολοκληρωθεί το λεγόμενο Μακεδονικό κράτος. Το ότι αυτοί δεν είναι Μακεδόνες το φωνάζουν τα ονόματά τους, τα οποία έχουν πολωνική προέλευση. Το φωνάζει το μιζόγλωσσο σλαβόφωνο ιδίωμα. Το φωνάζει η ιστορία, διότι αυτοί κάνουν την εμφάνισή των στον χώρο αυτό τον 7^ο μ.Χ. αιώνα. Ισχυρίζονται, ακόμα, οι Σκοπιανοί ότι όλοι εμείς που κατοικούμε στην Μακεδονία είμαστε Σλάβοι σκλαβωμένοι στους Έλληνες και ότι αυτοί που είναι ελεύθεροι θα αγωνισθούν να μας απελευθερώσουν. Και, μ' αυτό το κακοηθέστατο ψεύδος, το τερατώδες αποκύημα της διεστραμμένης φαντασίας των σλάβων ιμπεριαλιστών, πέτυχαν οι κράχτες του πανσλαβισμού να περάσουν στον Διεθνή χώρο ότι η Ελληνική Μακεδονία είναι σλαβική και, επομένως, τους ανήκει. Και πέτυχαν οι αδιστακτοί πλαστογράφοι και παραχαράκτες της Ελληνικής Ιστορίας να δημιουργήσουν στο εξωτερικό, τον Καναδά και την Αυστραλία, κέντρα ανθελληνικής προπαγάνδας, με αποτέλεσμα να προωθούν τα αυτονομιστικά των σχέδια και να ζητούν κυριαρχικά δικαιώματα στην Ελληνική Μακεδονία.

Και εμείς τι κάνουμε; Εμείς αδιαφορούμε. Εμείς διασκεδάζουμε με τις ανοησίες των. Εμείς αγανακτούμε με την θρασύτητά των. Εμείς διαμαρτυρόμαστε. Και εμείς δεν ανησυχούμε για τίποτε. Διότι στον χώρο που κατοικούμε γνωρίζουμε πολύ καλά ότι δεν υπάρχει ούτε ένας, ναι, ούτε ένας κάτοικος της Ελληνικής Μακεδονίας που να αισθάνεται σλάβος και σκλάβος στους Έλληνες. Αν αμφιβάλλουν το πείραμα στα χέρια τους.

Kantonopou

3.5 ΕΚΑΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΝΤΑΙ

συνέχεια από την 1η σελίδα

Βουλής των Ελλήνων, προσφέροντας έμμεση αναγνώριση στα Σκόπια.

Αναλυτικά η επιστολή:

«Ως εκπρόσωποι 3,5 εκατομμυρίων απανταχού Μακεδόνων θέλουμε να σας ενημερώσουμε ότι είμαστε απογοητευμένοι με την ατυχή, σιωπή και αδράνειά σας όταν ο Αλβανός βουλευτής των Σκοπίων **Hajrula Misini**, λαμβάνοντας το λόγο κατά την επίσημη Διάσκεψη Προέδρων Επιτροπών Ευρωπαϊκών Υποθέσεων στο πλαίσιο της Ελληνικής Προεδρίας χρησιμοποίησε δυο φορές το όνομα «Δημοκρατία της Μακεδονίας» για τη χώρα του... και, μάλιστα, αυτή η ιεροσυλία έλαβε χώρα μέσα στο κτίριο της Βουλής των Ελλήνων...

- Κύριοι, όχι μόνον οι απανταχού Μακεδόνες, αλλά ο απανταχού ελληνισμός περιμένει πως εσείς ως προεδρεύων της διάσκεψης και ως υπουργός Εξωτερικών και αντιπρόεδρος της κυβέρνησης θα αντιδρούσατε, διακόπτοντας τον Σκοπιανό βουλευτή, ιδιαίτερα δε όταν όλα αυτά ειπώθηκαν ενώπιον περίπου 120 ξένων προσκεκλημένων από τα ευρωπαϊκά Κοινοβούλια. Δυστυχώς, επικράτησε η σιωπή. Είναι φανερό πως ο Αλβανο-Σκοπιανός πολιτικός σας προκάλεσε μέσα στο ίδιο σας το σπίτι και εσείς δεν υπερασπιστήκατε το δίκιο των Ελλήνων.

- Επιπλέον η φράση «Δημοκρατία της Μακεδονίας» θα συμπεριληφθεί επίσημα στα πρακτικά της Βουλής για πάντα που σημαίνει πως έμμεσα την αναγνωρίσατε. Τότε τι ακριβώς διαπραγματεύοσαστε;

- Στην ιστοσελίδα του υπουργείου Εξωτερικών της Ελληνικής Δημοκρατίας (<http://www.mfa.gr/to-zitima-tou-onomatos-tis-pgdm/>) τονίζεται: «Ιστορικά ο όρος «Μακεδονία», ο οποίος, σημειωτέον, είναι ελληνική λέξη, αναφέρεται στο Βασίλειο και τον πολιτισμό των αρχαίων Μακεδόνων που ανήκουν στο ελληνικό έθνος και αποτελούν αδιαμφισβήτητο κομμάτι των αρχαίων Μακεδόνων, που ανήκουν στο ελληνικό έθνος και αποτελούν αδιαμφισβήτητο κομμάτι της ελληνικής ιστορικής και πολιτιστικής κληρονομιάς». Η στάση σας κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης δεν συνάδει με αυτά που πρεσβεύει η ιστοσελίδα του υπουργείου Εξωτερικών της Ελλάδας.

- Πώς είναι δυνατόν η Ελληνική Κυβέρνηση να παραβιάζει διεθνείς συμφωνίες που η ίδια έχει υπογράψει και παντελώς να νομιμοποιεί εδαφικές και μειονοτικές διεκδικήσεις και προσπάθειες ενοποίησης ενός υποτιθέμενου ενιαίου γεωγραφικού χώρου; Μόνοι μας υπογράφουμε την παράδοση της Μακεδονίας σε μια πολυεθνική οντότητα με σλαβική και αλβανική πλειοψηφία;

- Ελλαδίτες και ομογένεια δεν συμφωνούν με την επικίνδυνη γραμμή που χάραξατε και σας υπενθυμίζουμε πως υπηρετείτε τον ελληνικό λαό. Με λύπη».

Υπογράφουν: Οι Παμακεδονικές ενώσεις όλης της υφλίου. 150 μακεδονικές οργανώσεις και 73 σύλλογοι και φορείς απ' όλη την Ελλάδα

Μ.Κ.Ο. (Φιλανθρωπική, ανθρωπιστική ή «σκοτεινή» οργάνωση)

συνέχεια από την 4η σελίδα

Υπάρχει κάτι που αντικρούει αυτή την άποψη. Η δημιουργία και παρουσία, το δεύτερο (σ.σ. ήμισυ) του αιώνα μας, των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων (NGOs) – Non Government Organizations). Πίσω από αυτά τα αρχικά κρύβονται πασίγνωστες κινήσεις όπως η Γερην Πις, η διεθνής Αμνηστία, οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα και οι Γιατροί του Κόσμου, το Παρατηρητήριο των Συμφωνιών του Ελσίνκι, η Ομάδα για την Προστασία των Μειονοτήτων α.α. (...).

Οι οργανώσεις αυτές λέγονται μη κυβερνητικές, γιατί δεν εξαρτώνται από κυβερνήσεις (ευτυχώς – η ανεξαρτησία είναι προϋπόθεση για την σωστή λειτουργία τους). Οι πόροι είναι από εισφορές μελών, δωρεές, ιδρύματα και διεθνείς οργανώσεις.

Η συνολική προσφορά τους είναι εντυπωσιακή: έχουν σώσει εκατομμύρια ζωές, έχουν προστατεύσει πολλές χιλιάδες ανθρώπων από βασανιστήρια και καταπίεση, έχουν βελτιώσει σημαντικά την ποιότητα ζωής.

Εδώ στην Ελλάδα τις αντιμετωπίζουμε περιέργα: όταν η Διεθνής Αμνηστία και το Παρατηρητήριο του Ελσίνκι καταγγέλλουν παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Τουρκία, γράφουμε την είδηση στην πρώτη σελίδα. όταν οι ίδιες οργανώσεις διαμαρτύρονται για καταπίεση των Μαρτύρων του Ιεχωβά, των Σλαβοφώνων ή των Μουσουλμάνων στην Ελλάδα, είναι ανθελληνικές και πληρωμένες από ξένα κέντρα. Ουσιαστικά μας ενοχλεί η ανεξαρτησία τους...

Είμαι περήφανος που ανήκω στις περισσότερες από αυτές τις οργανώσεις... »
Φιλικά Νίκος Δήμου.

Λαμπρά! Ποιες άραγε, αμιγώς, εκπαιδευτικές ανάγκες υπηρετεί αυτό το κείμενο; Για ποιες εισφορές μελών, δωρεές, ιδρύματα και διεθνείς οργανώσεις λειτουργούν αυτές οι Μ.Κ.Ο., που μας λέει ο κύριος Δήμου; Και τώρα μαθαίνουμε ότι όλα τα χρήματα που διαχειρίζονται είναι ο ιδρώτας και τα χαράτσια του φορολογούμενου λαού.

Για ποια καταπίεση Μουσουλμάνων, Μαρτύρων του Ιεχωβά, Σλαβόφωνων μιλάει ο κ. Δήμου, ενώ συμβαίνει το αντίθετο;

Το Παρατηρητήριο του Ελσίνκι ανήκει στον γνωστό υβριστή της Ελλάδας Παναγ. Δημητρά. Εισπράττει τα ωραία χρήματα από τη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς (για να μας βρίζει πιο καλά) και έχει χορηγούς τον γνωστό Τζ. Σόρος, την Ε.Ε., το Ευρωπαϊκό Κέντρον Δικαιωμάτων των Ρομά, το ίδρυμα Μπέρκχοφ για τη Διερεύνηση των Συγκρούσεων, το Ινστιτούτο Άσπεν του Βερολίνου, τη Διεθνή Ομοσπονδία Ελσίνκι... Η γυναίκα του δε, Ναυσικά Παπανικολάτου – σύμφωνα με την ιστοσελίδα «Berlin Aten», – διατηρεί άλλο «κουμπαρά», την Ομάδα για τα δικαιώματα των Μειονοτήτων στην Ελλάδα. Πολυμυαλεκτικό ταμείο εισπράξεων!

Αυτό, που ουδέποτε ήλθε στο προσκήνιο, είναι η δράση και ο ρόλος ορισμένων Μ.Κ.Ο. Και εφόσον, όπως ισχυρίζονται, ο ρόλος τους είναι κατά πάντα αθώος, κοινωνικός και ευεργετικός δεν πρέπει να ενεργούν παρασκηνακά. Μήπως όμως πίσω απ' αυτές κρύβονται σκοτεινά κέντρα που απειλούν την εθνική ασφάλεια και την ύπαρξη της ίδιας της χώρας;

Μια ματιά στις διεθνείς εξελίξεις και τα συμβαίνοντα σε διάφορες χώρες, αποκάλυπτε την μόνιμη ύπαρξη και χρήση Μ.Κ.Ο. σε καθαρά πολιτική δράση και συχνά ανατρεπτική.

Η μαζική προώθηση του ιδεολογήματος της παγκοσμιοποίησης, το οποίο έχει δημιουργηθεί και χρηματοδοτείται από υπερεθνικά κέντρα της Δύσεως, έχει στόχο την καθυπόταξη και τον έλεγχο πολιτικών ηγεσιών του κόσμου.

Οι Μ.Κ.Ο. άρχισαν να φυτρώνουν σαν μανιτάρια από το 1981, την εποχή που ανέλαβε ο Ρ. Ρήγκαν πρόεδρος των ΗΠΑ. Προκαλεί δε εντύπωση το γεγονός ότι, κάθε φορά που επιχειρήθηκε από κάποιο κράτος ένα κανονιστικό πλαίσιο με σκοπό τη ρύθμιση

της δράσης των Μ.Κ.Ο. παρατηρείται μια πραγματική υστερία αντιδράσεων, με κατηγορίες περί παραβίασεως των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των δημοκρατικών ελευθεριών και εν γένει αξιών κ.α.

Τα τελευταία γεγονότα στην Ουκρανία και η ανατροπή του Προέδρου Β. Γιανουκόβιτς έχει πολλά κοινά σημεία με την περίφημη «Επανάσταση των Ρόδων», που ανέτρεψε τον πρώην Πρόεδρο της Γεωργίας Έντβαρτ Σεβαντάντζε στις 23 Νοεμβρίου 2003. Στην «Επανάσταση» αυτή μετείχαν πολυάριθμες Μ.Κ.Ο. οι οποίες είχαν σημαντικό ρόλο στην υποκίνηση και οργάνωση βιαιών εκδηλώσεων.

Συμμετοχή στην ενορχηστρωμένη επιχείρηση ανατροπής του Σεβαντάντζε είχαν η αμερικανική USAID, αρκετές ευρωπαϊκές κυβερνήσεις και φυσικά η οργάνωση open Society του Τζ. Σόρος (φιλοΣκοπιανού) – τον πήρε ο πόνος, και φέτος τον χειμώνα μοιράζε πετρέλαιο στα δημοτικά σχολεία της Μακεδονίας; – η οποία υποστήριξε οικονομικά τον αντίπαλο του Μιχ. Σακασβίλι (σύμβουλος του Καακασβίλι ήταν ο περίφημος Αλεξ. Ρόντος που ήταν και σύμβουλος του Γ. Παπανδρέου) και ένα δίκτυο οργανώσεων.

Η εφημερίδα Wall Street Journal σε δημοσιεύματά της στις 24 Νοεμβρίου 2003 έδωσε εύσημα στις Μ.Κ.Ο. που υποστηρίχθηκαν από τις ΗΠΑ και άλλα δυτικά ιδρύματα για την ανατροπή του Σεβαντάντζε.

Ο Σόρος κατέβαλε επίσης τα έξοδα σε μια ομάδα φοιτητών που ανέτρεψε τον Μιλόσεβιτς. Η εκπαίδευσή των έγινε από τη γνωστή Μ.Κ.Ο. «CANVAS» (Center for Applied Nonviolent Action Strategies), η οποία είχε κατηγορηθεί από τις κυβερνήσεις της Λευκορωσίας, του Ιράν καθώς και από τον «θανόντα» Πρόεδρο της Βενεζουέλας Ούγκο Τσάβες ως «εξαγωγέας επαναστατών». Η οργάνωση είχε επιτυχίες σε Γεωργία (2003), Ουκρανία (2004), Λίβανο (2005), Μαλδίβες (2008) και Αίγυπτο (στην ανατροπή Μουμπάρακ το 2011).

Στο Ουζμπεκιστάν, κατηγορήθηκε η αμερικανική Μ.Κ.Ο. «Mercy Corps», τον Αύγουστο του 2006 για ανατρεπτική δραστηριότητα και κατασκοπεία.

Στην Λιβύη αναμείχθηκε, η αγγλική Μ.Κ.Ο. «Libyan Doctors Relief» (στην ανατροπή του Καντάφι) οργανώνοντας προγράμματα εκπαιδευσεως Λίβυων μοντζαχεντίτ.

Στη Ρωσία αντιμετωπίζονται με σκληρό τρόπο τέτοια θέματα, διότι στην ουσία κυβερνάται ακόμα από στελέχη της πρώην ΚGB γι' αυτό είχαμε – μεταξύ πολλών άλλων – την καταδίκη σε μακρά φυλάκιση του Ρώσου ολιγάρχη Μιχ. Χοντροκόφσκι ο οποίος είχε την φαινή ιδέα να ιδρύσει την Μ.Κ.Ο. «Open Russian Foundation» με μέλη στο Δ.Σ. τον... Jacob Rothschild και τον Χένρι Κίσιντζερ, με προφανή σκοπό «να τα πάρει όλα».

Ο ιδρυτής της οργάνωσης «National Endowment for Democracy (NED)» Mark Fierstein δήλωσε στη δεκαετία του '90:

«Πολλά από αυτά που κάνουμε σήμερα, τα έκανε πριν είκοσι πέντε χρόνια η CIA»!!!

Ο υποδιευθυντής της οργάνωσης «USAID» (που ανέτρεψε τον Σεβαντάντζε) παραδέχθηκε τον Ιούλιο του 2012 ότι, η χώρα του (ΗΠΑ) διατηρεί στενή συνεργασία με Μ.Κ.Ο. που συνδέονται με κινήματα της αντιπολιτεύσεως σε διάφορες περιοχές.

Στην Ελλάδα, που φυτρώνουν οι Μ.Κ.Ο. σαν (δηλητηριώδη) μανιτάρια από πολυποικίλους συλλόγους αλλοδαπών και ημεδαπών και μη «κερδοσκοπικών» σωματείων και συλλόγων, δεν ασχολείται κανείς μ' αυτά που αποτελούν θέματα ασφαλείας της χώρας.

Η χώρα μας γέμισε από ξένα Think Tans stiftung κι έχει κατασκευοφανηθεί κατά τρόπο που θυμίζει ψυχολογικές επιχειρήσεις πριν από την τελική επίθεση. Οι βασικοί πυλώνες της ελληνικής κοινωνίας (οικογένεια, γλώσσα, παιδεία, εθνικοί ιδεολογικοί θεσμοί) βάλλονται βανάουσα και η δημόσια συζήτηση στα ΜΜΕ περιορίζεται μόνο στον εντοπισμό οικονομικών ατασθαλιών και σκανδάλων, των Μ.Κ.Ο..

Όλα αυτά είναι, τουλάχιστον, απογοητευτικά...

Ομιλίες στο βιβλίο της Αποκάλυψης του Αγ. Ιωάννου του Θεολόγου από το μακαριστό γέροντα π. Αθανάσιο Μυτιληναίο. Ερμηνεία εις την Αποκάλυψη, 2η συνέχεια από τη 7η Ομιλία που έγινε στις 23-11-1980

«έγενόμην εν πνεύματι εν τη κυριακή ημέρα» (Αποκ. 1,10)

Θρησκεία, που σάς είπα δεν είναι ο Χριστιανισμός, σημαίνει λατρεία του Θεού προς εξευμενισμό ή ικανοποίηση αιτημάτων και αναγκών, αλλά χωρίς να σημαίνει και μετοχή του ανθρώπου στην ζωή του Θεού. Άραγε τό καταλάβατε αυτό; δηλαδή σάς έδωσα να τό καταλάβετε; Τί θά πεί θρησκεία; Στόν Θεό να υποβάλω τά αιτήματά μου, τίς ανάγκες μου, να μου τό δώσει ένδεχομένως ο Θεός ή να μή μου τό δώσει, αλλά να μίν έχω μετοχή στην ζωή του Θεού. Αυτό λέγεται θρησκεία. Μ' αυτήν την έννοια υπάρχουν όλες οι θρησκείες τής γής. Όλες οι θρησκείες, αλλά βασιλεία τί σημαίνει; Βασιλεία σημαίνει ότι κυβερνά ο Θεός κάθε πτυχή τής ζωής του Χριστιανού, ότι δεν υπάρχει τίποτε που να μίν είναι μέσα ο Θεός, αλλά και ο Χριστιανός απολαμβάνει όλα τά αγαθά του Θεού.

γαινε έσύ· έγω εΐμαι καλύτερος Χριστιανός από σένα· έγω τηρώ τίς έντολές καλύτερα από σένα.»! Καί φθάνει ή κυρία, ή οποία κι αυτή βεβαίως δεν γνωρίζει πολλά πράγματα, να μου πεί: «Πράγματι, πάτερ· ο σύζυγός μου, ο οποίος μου μιλάει έτσι, είναι καλύτερος από 'μένα.»! Τό θέμα δεν είναι εκεί, αγαπητοί μου· εκεί είναι τό θέμα; άν είναι καλύτερος ή όχι; Δέν υπάρχει σωτηρία στην προκειμένη περίπτωση· γιατί άπλουσταα δεν είναι θρησκεία όπως έκαναν οι άρχαίοι Έλληνες, να προσφέρουν τή θυσία τους, και δεν ένδιέφερε παρακάτω τίποτα.

Ο χωρισμός λοιπόν του δόγματος, τής πίστεως, από τή ζωή, μäs έφερε αυτό τό κακό· να βλέπουμε τον Χριστιανισμό μιά καθηκοντολογία.

Μέχρις ενός βαθμού έχουν δίκιο εκείνοι οι οποίοι κλωτσάν τον Χριστιανισμό, γιατί τότε τον παρουσιάζουμε σαν μία καθηκοντολογία. Καί ξέρετε, ο άνθρωπος, ειδικότερα ο σύγχρονος άνθρωπος, μισεί, απέχθανεται τήν καθηκοντολογία· καί μόνο ή λέξη καθηκοντολογία του χτυπάει άσχημα καί περίεργα στα αυτιά.

Ή ακόμη ο χωρισμός τής λατρείας από τήν ζωή. Ο άλλος σου λέει: «Πάω στην εκκλησία, λατρεύω τον Θεό· αλλά τό τί θά κάνω τό θρόδμ, σέ ποιά καμπαρέ θά γυρίζω, αυτή είναι άλλη παράγραφος.»! Έτσι χωρίσαμε τήν λατρεία από τήν ζωή, μäs άποτελέσαμε να πέσουμε στην τυπολατρία.

Διότι ή λατρεία προσφέρεται μέ κάποιους τύπους· αλλά μέσα στην καρδιά των τύπων είναι ή ουσία. Άν λοιπόν ενά τήν ουσία δεν τήν ανακαλύπτω, γιατί ή ζωή μου είναι χωρισμένη από τήν ουσία, τότε που θά μείνω; στό περιβλημα, στό τσόφλι, θά μείνω στόν τύπο. Κι όταν θά λέω «Ά, πρέπει να γίνει αυτό· πρέπει να πάω στην εκκλησία, πρέπει, πρέπει, πρέπει...», τότε καταλήγω να γίνω ένας τυπολάτρης.

Τό δεύτερο κακό, σάν συνέπεια του ότι τόν Χριστιανισμό τόν υποβίβάσαμε σέ θρησκεία, ένώ είναι βασιλεία, είναι ότι φθάνουμε στην σύγκριση του Χριστιανισμού μέ τίς άλλες θρησκείες, έστω κι άν θεωρούμε τόν Χριστιανισμό ώς θρησκεία άνωτερη καί καλύτερη. Οποιοδήποτε έγχειρίδιο καί άν πάρете σχολικό, ή θρησκευτικό βιβλίο που αναφέρεται στό θέμα αυτό, θά δείτε να υπάρχει αυτό τό βασικό λάθος, τό λάθος τής συγκρίσεως.

Όταν κάποιος Χριστιανός μας γιά μία στιγμή στρέφει τά μάτια του προς τόν Βουδισμό, του λέμε: «Δέν είναι ο Χριστιανισμός καλή θρησκεία.» Καί μάλιστα: «Θά σου αποδείξω ότι είναι καλύτερη από τόν Βουδισμό.»! Αυτό είναι τό λάθος· από τήν στιγμή που θά πώ είναι καλύτερη θρησκεία ο Χριστιανισμός. Δέν είναι εκεί τό πράγμα· δεν είναι θέμα συγκρίσεως, δεν συγκρίνεται.

Όλα αυτά τά όποια θά προσφερθούν στις άλλες θρησκείες ούτε λατρύνουν ούτε γνώζον· είναι κόσμος· διότι άπλουσταα είναι κατ' έπίνοιαν άνθρωπίνη, δηλαδή κατά κατασκευήν του μυαλού του ανθρώπου. Έτσι, άς τό πάρουμε ειδίση, αγαπητοί, ο Χριστιανισμός δεν ήλθε να άναμετρηθεΐ μέ τίς άλλες θρησκείες. Τό θέμα είναι πάρα πολύ έπικαιρο· είναι πάρα πολύ έπικαιρο, γιατί στή φτωχή μας Έλλάδα έχουν εισβάλει ποικίλα ρεύματα θρησκείων, κυρίως τής Άνω Ανατολής. Είναι συνεπώς πάρα πολύ ένδιαφέρον θέμα καί έπικαιρο, καί να τό έχουμε υπ' όψη μας. Ο Χριστιανισμός δεν ήλθε να άναμετρηθεΐ μέ τίς άλλες θρησκείες· ούτε λίγο ούτε πολύ ήλθε να τις καταλύσει τις άλλες θρησκείες! να τις έξουδετερώσει τελείως! Διότι δεν έρχεται να πεί «Ά, καί σ' εκείνη τήν θρησκεία

κάτι καλό θρίσκουμε· καί σ' εκείνη κάτι καλό.»· γνωρίζοντας ότι όλες οι θρησκείες του κόσμου είναι έργα και ήμέρες του Διαβόλου!

Μή μου πείτε ότι ο Βουδισμός δεν είναι έργο του Διαβόλου! Μή μου πείτε ακόμη ότι ο Βούδδας, ο οποίος έζησε πρό Χριστού, είχε μία διάθεση, μία άνάταση, καί λοιπά. Δικαιολογημένος ο Βούδδας, έζησε πρό Χριστού· τώρα όμως που ήλθε τό Φως, έπιτρέπεται να υπάρχει ο Βουδισμός;... Τό χειρότερο· έπιτρέπεται στην χριστιανική Εύρώπη καί χριστιανική Έλλάδα, οι Χριστιανοί μας οι βαπτισμένοι να γίνονται Βουδιστές, καί να άφήνουμε τήν όρθόδοξη πνευματικότητα καί να πέφτουμε στόν βουδιστικό διαλογισμό;... Έπιτρέπεται αυτό;... Ο Χριστός λοιπόν ήρθε να καταλύσει όλα αυτά.

Ξέρετε τί είπε ο Κύριος; -βαρύς ο λόγος, αλλά άληθινός: «πάντες όσοι ήλθον πρό έμού, λέει στό Κατά Ιωάννην ευαγγέλιο, κλέπται είσι καί λησται!»! Συλληθδην! Δέν έκανε κάποια διάκριση, να πεί: «Ά, ώραία ήταν ή φιλοσοφία του Πλάτωνος· ώραία ήταν.» ή «Όραία πράγματα λέει ο Βουδισμός.» ή «Ο Κομφουκιανισμός έχει μία ώραία ήθική.» Έ, θέβαια ύστερεί, αλλά πάντως έχει ώραία πράγματα.»! Ακούστε τί είπε ο Χριστός: «Πάντες -πάντες! συλληθδην- όσοι ήλθον πρό έμού, κλέπται είσι καί λησται!»! Τί έκλειψαν καί τί λήστεψαν; Τήν άνθρώπινη ψυχή, που είναι κτήμα του ζώντος άληθινού Θεού, που ή θέση της είναι στην Βασιλεία του Θεού. Αύτή είναι ο Χριστιανισμός.

Ή θυμηθεΐτε εκείνο τό όραμα του Ναβουχοδονόσορος, ο οποίος είδε εκείνο τό άγαλμα μέ τά διαζώματα ποικίλης ύλης -χρυσού, άργύρου, χαλκού, σιδήρου καί πηλού- που είναι οι βασιλείες τής γής, ακόμη καί οι θρησκείες τής γής. Καί βλέπει ο Ναβουχοδονόσορ «λίθον έξ όρουσ άνευ χειρών», πέτρα που δεν τήν έσπασε, δεν τήν έκοψε άνθρώπινο χέρι, αλλά άποκόπηκε μόνη της, από άλατόμητο όρος. «Χαΐρε, όρος άλατόμητον» λέμε στην Παναγία. Η Παναγία είναι τό άλατόμητον όρος, που γενήθηκε έκ Παρθένου ο Υγός του Θεού. Αύτή είναι ή πέτρα που άποσπασθηκε! Αύτή είναι, ο Χριστός. Έξ άλλου έτσι τό έρμήνευσε ο Δανιήλ στόν Ναβουχοδονόσορα. Δεν είπε βέβαια ο Χριστός, αλλά ένας ούράνιος βασιλιάς, γενικά· ήλθε καί έπεσε επάνω στό άγαλμα καί τό έκανε σκόνη! Καί ή σκόνη πάρθηκε από τόν άνεμο καί σκορπίστηκε, καί ο τόπος του άγάλματος δεν βρέθηκε!

Αυτό είναι ο Χριστιανισμός. Δεν ήλθε γιά να συνοδοιπορήσει μέ τίς άλλες θρησκείες ούτε να συνευδοκήσει· ήλθε να τις καταλύσει! Πέστε μου λοιπόν, σ' αυτές τις σωστές θέσεις, που ο Χριστιανισμός είναι βασιλεία, πώς μπορούμε πιά να συγκρίνουμε τόν Χριστιανισμό μέ τίς άλλες ψευδείς θρησκείες;

Άλλά τί είναι ο Χριστιανισμός; Είναι βασιλεία, είναι κληρονομία! Ο Χριστιανός δεν είναι ο θρησκός, δηλαδή εκείνος που μείνει σέ μία τυπική λατρεία, αλλά ο έπικαιρόμενος τόν Κύριον, όπως ονομάζεται μέσα στην Καινή Διαθήκη· είναι ο μαθητής, είναι ο Χριστιανός, είναι ο άγιος! Αυτό τό «συγκοινωνός», που λέει ο άγιος Ιωάννης στην Αποκάλυψη του, «συγκοινωνός στη θλίψη, στην ύπομονή καί τήν βασιλεία», δείχνει ότι υπάρχει αυτή ή μετοχή καί ή κοινωνία, όχι μόνο μεταξύ των πιστών, αλλά και των πιστών μέ τόν Χριστό, γιατί καί ο Χριστός είναι Εκείνος που έπαθε.

Όραία τό άνακεφαλαιώνει ο άπόστολος Παύλος στην Β' Πρός Τιμόθεον έπιστολή

του· λέει: «Πιστός ο λόγος», αξιόπιστος ο λόγος του Θεού· «εί γάρ συναπεθάνομεν, καί συζήσομεν», εάν μαζί με τόν Χριστό πεθάναμε -μαζί με τόν Χριστό!- θά ζήσομε μαζί Του, «εί ύπομένομεν, καί συμβασιλεύσομεν»· εάν ύπομένομε μαζί με τόν Χριστό, θά βασιλεύσομε μαζί με τόν Χριστό.

Βλέπουμε λοιπόν έδω ότι τό συναποθνήσκω αναφέρεται στην θλίψη, τό ύπομένομω στην ύπομονή, καί τό βασιλεύω στη βασιλεία, στό τρίπτυχο του άγιου Ιωάννου του Ευαγγελιστού που αναφέρει στην Αποκάλυψη του.

+ π. Αθ. Μυτιληναίος

-οΟο- Τώρα ο ευαγγελιστής Ιωάννης διηγείται στο βιβλίο της Αποκαλύψεως τά κατ' αυτό· έκείνα που τόν έκαναν να γράφει τό βιβλίο αυτό.

Γράφει λοιπόν στους Χριστιανούς, στους αδελφούς, που τούς άποκαλεί «αδελφούς, συγκοινωνούς στη θλίψη, ύπομονή καί βασιλεία», ότι «έγενόμην εν πνεύματι εν τη κυριακή ήμέρα»¹⁰ ήταν Κυριακή, καί έπεσα σέ έκσταση. Μέ μία λιτότητα, που χαρακτηρίζει τις γνήσιες περιγραφές υπερφυσικών αποκαλύψεων, σημειώνει ο Ευαγγελιστής ότι περιήλθε σέ κατάσταση έκστάσεως. Αύτή ή εν πνεύματι κατάσταση είναι μία άπομόνωση του πνευματικού κόσμου του ανθρώπου από τό γνώριμο έξωτερικό του περιβάλλον, μέ σκοπό να έλθει αυτός σέ έπαφή με τόν υπερφυσικό κόσμο.

Υπάρχουν όμως δύο δυνατές θέσεις του ύποκειμένου, του ανθρώπου, που είναι ή ενεργητική καί ή παθητική. Αύτή ή δεύτερη, ή παθητική θέση, που παίρνει ο άνθρωπος όταν βρίσκεται σέ έκσταση, δηλαδή σέ άπομόνωση από τό έξωτερικό του περιβάλλον, μέ σκοπό να ένωθει μέ κάποιες δυνάμεις, είναι δαιμονική. Αύτή ή δεύτερη, ή παθητική· είναι δαιμονική έκσταση. Άστε καί ο Διάβολος δημιουργεί έκσταση; Βεβαίως· βεβαίως! Προσοχή, αγαπητοί, προσοχή· καί ο Διάβολος δημιουργεί έκσταση!

Ή λέξη έκσταση προέρχεται από τό εκ καί ίσταμαι ή ίστημι· δηλαδή πάω παραπέρα από 'κεί που στέκομαι. Δηλαδή που πάω; Βρίσκομαι σέ έναν άλλον χώρο, που δεν έχω αίσθηση του περιβάλλοντός μου του έξωτερικού. Μπορεί να μου μιλάει κάποιος, κι έχω να μίν αντιλαμβάνομαι τίποτε, να μίν ξέρω που βρίσκομαι· στό σπίτι μου; στό βουνό; δεν ξέρω· άρπάζομαι τρόπον τινά, ύψισταμαι αυτήν τήν έκσταση.

Ο Διάβολος τό κάνει αυτό; Τό κάνει. Τό κάνει καί ο Θεός; Τό κάνει. Λοιπόν, αύτή ή περίπτωση, ή παθητική, είναι δαιμονική. Πώς είναι δαιμονική; Όταν τό ύποκείμενο, ο άνθρωπος, φέρεται ότι άπομονώνεται, τό ύποσυνειδητό του δεν έργάζεται, ή συνείδηση δεν έργάζεται, δεν μπορεί να άντληφθεΐ ή να ενεργήσει τίποτε· κάποτε δεν υπάρχει καν ή μνήμη. Καν ή μνήμη δεν υπάρχει.

Και θά μου πείτε: «Τότε, εάν δεν υπάρχει ή μνήμη καί ή συνείδηση, σ' έναν ο οποίος έκστασιάζεται, ποιά θά ήταν ή αξία;».

Βεβαίως· υπάρχει κάποια αξία· είναι τά γνωστά μέντιουμ. Τά μέντιουμ είναι τά μεσάζοντα -medium θά πεί μέσον. Συνεπώς είναι τό μεσάζον, τό πρόσωπο εκείνο που στέκεται ανάμεσα στον πνευματικό κόσμο -των δαιμόνων τόν κόσμο!- καί του πραγματικού περιβάλλοντος, των ανθρώπων. Καί πληροφορεί τό μέντιουμ καί μäs λέει πράγματα καταπληκτικά. Καί όταν συνέλθει από τήν έκσταση, επανέλθει στη φυσική του φόρμα τό μέντιουμ, τίποτα δεν γνωρίζει από έκείνα που είπε, τίποτα δεν θυμάται. Όχι δεν θυμάται· δεν γνωρίζει

τίποτα, τίποτα άπολύτως. Γιατί; Διότι στην δαιμονική έκσταση έχομε ή άπομόνωση ή περιορισμό τής συνειδήσεως· ή συνείδηση πάει στην πάντα, έντελώς πηγαίνει στην πάντα. Ένώ, αντίθετως, στη θεία έκσταση έχομε πλήρη διατήρηση όλων των δυνάμεων τής ψυχής.

Ένα πολυ χαρακτηριστικό -εκτός από τήν περίπτωση του άγιου Ιωάννου, ο οποίος βλέπει, άκούει, όμιλεί, μετέχει- θά σάς πώ κάτι που τό γνωρίζετε, μέ τό όραμα του άποστόλου Πέτρου?

Όταν είδε τήν όθόνή μέ τά ζώα να κατέρχεται, ο Απόστολος όχι μόνο γνωρίζει, βλέπει, αισθάνεται, αλλά καί άντιδρά. Όταν άκούει «Πέτρε, θύσον καί φάγε», «μηδαμύς, Κύριε.» λέει: «Ποτέ δεν θά σφάξω ένα ζωντανό άκάθαρτο να φάω!». Κι όμως, λέει τό ιερό κείμενο, «έπέπεσεν επ' αυτόν έκστασις», έπεσε σέ έκσταση, «καί θεωρεί τόν ούρανόν άνεωγμένον... Πέτρε, θύσον καί φάγε. ο δε Πέτρος είπε· μηδαμύς, Κύριε· ότι έκείποτε έφαγον πάν κωνόν ή άκάθαρτον.»

Πώς άντιδρά; Έχει συνείδηση πλήρη· ξέρει τόν νόμο· δεν είχε άπώλεια μνήμης τής ζωής του εκείνης τήν όποια έχει έξω από τήν έκσταση. Αύτή είναι θείκη έκσταση.

Άστε λοιπόν ο ευαγγελιστής Ιωάννης «ήταν εν πνεύματι», όπως μäs λέει έδω, «έγενόμην εν πνεύματι» δηλαδή οι δυνάμεις του σώματος έμεναν τρόπον τινά σάν άνενέργητες. Όπως όταν έχομε πολυ προσληγμένο τό μυαλό μας κάπου, δεν άντλαμβανόμαστε θορύβους, άκόμα ούτε τήν πείνα, άκόμα ούτε έναν κίνδυνο· άκόμα ένα φίδι να 'ρθει δίπλα μας, δεν τό καταλαβαίνουμε, γιατί τό μυαλό μας είναι πάρα πολυ προσληγμένο κάπου. Αυτό θά πεί «έγενόμην εν πνεύματι».

Πότε; «εν ήμέρα κυριακή». Είναι ή μοναδική περίπτωση που αναφέρεται ονομαστικά ή Κυριακή μέσα στην Καινή Διαθήκη. Οι ιεροί Ευαγγελιστές, όπως ξέρετε πάρα πολυ καλά, προκειμένου να αναφερθούν στο γεγονός τής Άναστάσεως του Κυρίου, που έγινε αύτή τήν ήμέρα, τής Κυριακής, τήν ονομάζουν ή μία των Σαββάτων. Άλλά τί σημαίνει ή μία των Σαββάτων; Ότι είναι ή πρώτη ήμέρα τής έβδομάδος -σαββατο θά πεί έβδομάς- καί συνεπώς είναι αυτό που κατοπιν θά ονομασθεΐ Κυριακή. Είναι άρα ή πρώτη πράγματι φορά που αναφέρεται στην Καινή Διαθήκη ή λέξη Κυριακή. Τό Σάββατο, όπως ξέρετε, στην Παλαιά Διαθήκη, καλούνταν ήμέρα του Κυρίου· άλλά καί στην Καινή Διαθήκη ή Κυριακή καλείται ήμέρα του Κυρίου ή ή μία των Σαββάτων.

Τί θά πεί Κυριακή; Αυτό θά πεί· ήμέρα του Κυρίου. 4. Ιωάν. 10, 8. 5. Δαν. 2, 31-35. 6. Βλ. Δαν. 2, 44. 7. Βλ. Πράξ. 9, 10· 19. 11, 26. 26, 28. Α' Πέτρ. 4, 16. κ.ά. 8. Β' Τιμ. 2, 11-12. 9. Αποκ. 1, 10. 10. Βλ. Πράξ. 10, 10-16.

συνεχίζεται

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ 37ος

Η εφημερίδα μας σε συνέχεια θα δημοσιεύει την «Ορθόδοξη Δογματική» προς εδραίωση της Ορθόδοξης Πιστεώς μας

Α' ΘΕΟΛΟΓΙΑ - (ΣΥΝΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ)

ΜΥΣΤΙΚΗ ΘΕΟΛΟΓΙΑ: Υπάρχουν διακρίσεις θύραθεν (= εκτός) και Χριστιανικού Μυστικισμού. Στοιχεία Μυστικισμού είναι: α.-) Η Κάθαρσις. (Μετάνοια = απαλλαγή από τις δυνάμεις του κόσμου, στις οποίες έχει υποταγεί δια της αμαρτίας, και όχι μίσος προς τον κόσμο). Πρώτο στάδιο Θεογνωσίας, λοιπόν, «η πάντων αφάιρεισις». β.-) Δεύτερο στάδιο Θεογνωσίας είναι η Απάθεια. (Ο θύραθεν Στοιχός προσπαθεί από μίσος προς τα πάθη του, να απαλλαγεί από αυτά, για να απολαύσει τον λόγο του!). γ.-) Τρίτο στάδιο Θεογνωσίας είναι ο Γνώφος (= ζόφος, σκοτάδι). Δια της απαλλαγής εκ των παθών του εισέρχεται ο μυστικός στον Θεϊόν γνώφον (= στην

λαμπρότητα του Θείου, στο άκτιστον ΦΩΣ). δ.-) Τέταρτο στάδιο Θεογνωσίας είναι η Έκστασις (= έξοδος από τον εαυτό σου και του κόσμου και ενσυνείδητη παράδοση στον Θεό). Αδιάλειπτη προσευχή, ήτοι το να ζης ωσάν να ευρίσκειται ο Θεός πλυσίων σου, δίπλα σου, παρών, το «διαρκώς ίστασθαι ενώπιον του Θεού». Ηουκασμός. Νηστεία (= προσπάθεια ελευθερίας προς αυτογνωσία). ε.-) Πέμπτον στάδιο Θεογνωσίας είναι η Θέα του Θεού (= τελεία καθαρότης, ΦΩΣ. Όχι θέα της ΟΥΣΙΑΣ του Θεού, γιατί ο Θεός στην ΟΥΣΙΑ Του «πύρ καταναλίσκον εστί» [Δευτερ. 4,24 - Εβρ. 12,29]. Η θέα του μυστικού είναι πράξη, βίωση,

απορρόφηση του Θεού υπό της υπάρξεως και μετάθεση του μυστικού σε άλλη σφαίρα. Η σχέση είναι πρόσωπον προς πρόσωπον, (προς = κίνηση προς ... των προσώπων). Η μυστική θέα είναι βιούμενη, βιωματική κατάσταση. Στο μυστικισμό τέρμα και τέλος, είναι η σιγή, ενώ στην εκστατική κατάσταση ο άνθρωπος κυριαρχείται από φανατισμό και εξαλλοσύνη. Βασική σχέση του πιστού προς τον Θεό είναι η σχέση Αγάπης, (πατρός προς τέκνα και τ' ανάπαλιν), ενώ του Φιλόσοφου η βασική σχέση είναι η αλήθεια «εκ περιεργείας»). Η σχέση υποκειμένου, αντικειμένου αφορά ίδια τις Φυσικές Επιστήμες. Η γνώση στον Μυστικισμό «συντελείται, εν τη αγνωσία», διότι το αντικει-

μενον Θεός εκφεύγει πάσης γνωστικής κατηγορίας. Ο Γνωστικός προσπαθεί να εισέλθει μέσα στην αγάπη του Θεού και να «σουσωματωθεί» με Αυτόν. Παύει να είναι γνωρίζον υποκείμενον, και προσπαθεί να γνωσθί υπό του Θεού, να τον γνωρίσει ο Θεός ως ειδικόν Του. Προσπαθεί να βλέπει τον κόσμο, όπως ο Θεός. Ο Γνωστικός μυστικός προσπαθεί να γίνει αλήθεια, και όχι να μάθει την αλήθεια. Ο Γνωστικός μυστικός αγνοεί την έννοια της ελευθερίας του. Η ελευθερία είναι υποταγή. Υποταγή στην Αλήθεια, η οποία ελευθερώνει, κάνει ελεύθερο τον άνθρωπο, «γνώσεσθε την αλήθειαν, και η αλήθεια ελευθερώσει υμäs», [Ιωάν.8,32]. [ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ]

του πρσβύτερου Ευστάθιου Κολλά Ορθόδοξος Θεολόγος, εκκλησιαστικός συνηγορος, επίτιμος πρόεδρος εφημ. κληρου Ελλάδος

ΤΑ ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΑ. ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ, ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΤΕΛΟΥΝΤΑΙ

Κάθε Σάββατο δηλαδή.

Όπως η Κυριακή είναι η ημέρα της Αναστάσεως του Κυρίου, έτσι και το Σάββατο είναι η ημέρα των κεκοιμημένων, για να τους μνημονεύουμε και να έχουμε (επι)κοινωνία μαζί τους. Σε κάθε προσευχή και ιδιαίτερα στις προσευχές του Σαββάτου ο πιστός μνημονεύει τους οικείους, συγγενείς και προσφιλείς, αλλά ζητά και τις προσευχές της Εκκλησίας γι αυτούς. Στο δίπτυχο (χαρτάκι), που φέρνουμε μαζί με το προσφορο για τη θεία Λειτουργία, αναγράφονται τα ονόματα των ζώντων και των κεκοιμημένων, τα οποία μνημονεύονται.

Σε ετήσια βάση η Εκκλησία έχει καθορίσει δύο Σάββατα, τα οποία αφιερώνει στους κεκοιμημένους της. Είναι τα Ψυχοσάββατα. Το ένα πριν από την Κυριακή της Απόκριω και το άλλο πριν από την Κυριακή της Πεντηκοστής. Το Ψυχοσάββατο πριν από την Κυριακή της Απόκριω έχει το εξής νόημα: Η επομένη ημέρα είναι αφιερωμένη στη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου. Εκείνη τη φοβερή ημέρα κατά την οποία όλοι θα σταθούμε μπροστά στο θρόνο του μεγάλου Κριτή. Για το λόγο αυτό με το Μνημόσυνο των κεκοιμημένων ζητούμε από τον Κύριο να γίνει ίλεως και να δείξει την συμπάθεια και την μακροθυμία του, όχι μόνο σε μας αλλά και στους προαπελθόντας αδελφούς, και όλους μαζί να μας κατατάξει στην Επουράνια Βασιλεία Του. Με το δεύτερο Ψυχοσάββατο διατρανώνεται η πίστη μας για την καθολικότητα της Εκκλησίας, της οποίας την ίδρυση και τα γενέθλια (επί γης) γιορτάζουμε κατά την Πεντηκοστή. Μέσα στη μία Εκκλησία περιλαμβάνεται η στρατευομένη εδώ στη γη και η θριαμβεύουσα στους ουρανοί. Ο λόγος που τα καθιέρωσε η Εκκλησία μας, παρ' ότι κάθε Σάββατο είναι αφιερωμένο στους κεκοιμημένους, είναι ο εξής: Επειδή πολλοί κατά καιρούς απέθαναν μικροί σε ηλικία ή στην ξενιτιά ή στην θάλασσα ή στα όρη και τους κρημνούς ή και μερικοί, λόγω πτωχείας, δεν αξιώθηκαν των διατεταγμένων μνημοσύνων, «οι θείοι Πατέρες φιλανθρώπως κινούμενοι εθέσπισαν το μνημόσυνο αυτό υπέρ πάντων των απ' αιώνος ευσεβώς τελευτησάντων Χριστιανών». Συγχρόνως δε, ενθυμούμενοι και εμείς τον θάνατο, «διεγειρόμεθα προς μετάνοιαν». Για την ιστορία και μόνο ας γνωρίζουμε ότι: «Η καθιέρωση του Σαββάτου προ των Απόκριω ως Ψυχοσάββατου εγένετο μάλλον κατ' απομίμησιν του Σαββάτου προ της Πεντηκοστής, ως μόνου προϋπάρχοντος».

Η ωφέλεια από τα μνημόσυνα

Σύμφωνα με ομόφωνη αγιοπατερική μαρτυρία την οποία επιβεβαιώνει η αδιάκοπη εκκλησιαστική παράδοση αιώνων, οι ευχές για τους νεκρούς θεσπίστηκαν από τους αγίους Αποστόλους. Η θέσπιση αυτή έχει δύο βασικά θεμέλια: α) την έννοια της Εκκλησίας ως κοινωνίας αγίων, που αποτελείται όχι μόνο από τους ζωντανούς αλλά και τους «κεκοιμημένους» χριστιανούς και β) την πίστη στην μεταθανάτια ζωή, την ανάσταση και την τελική κρίση.

Ήδη στις Αποστολικές Διδαχές βρίσκεται η διακρίση των μνημοσύνων σε «τρίτα», «ένατα», «τεσσαρακοστά» και ενιαύσια» (ετήσια), ανάλογα με το χρόνο τελεσεώς τους από την ημέρα του θανάτου. Πολλοί συμβολισμοί των επιμέρους μνημοσύνων

αναφέρονται από τους πατέρες. Οι κυριότεροι είναι οι εξής: Τα «τρίημερα» συμβολίζουν την Ανάσταση του Κυρίου μετά την τριήμερη παραμονή Του στον τάφο και τελούνται με την ευχή ν' αναστηθεί και ο νεκρός στην ουράνια βασιλεία. Τα «εννιάμερα» τελούνται για τα εννέα τάγματα των αϊλων αγγέλων, με την ευχή να βρεθεί κοντά τους η άυλη ψυχή του νεκρού. Τα «τεσσαρακονθήμερα» τελούνται για την Αναλήψη του Κυρίου, που έγινε σαράντα μέρες μετά την Ανάστασή Του, με την ευχή να «αναληφθεί» και ο νεκρός, να συναντήσει το Χριστό στους ουρανοί και να ζήσει για πάντα μαζί Του. Τα «ετήσια», τέλος, τελούνται την επέτειο ημέρα του θανάτου, σε ανάμνηση των γενεθλίων του νεκρού, καθώς, για τους πιστούς χριστιανούς, ημέρα της αληθινής γεννήσεως είναι η ημέρα του σωματικού θανάτου και της μεταστάσεως στην αιώνια ζωή. Μνημόσυνα, αντίστοιχα με τα παραπάνω, τελούνται τον τρίτο, έκτο και ένατο μήνα από την ημέρα του θανάτου («τρίμηνα», «εξάμηνα», «εννεάμηνα»). Την μεγαλύτερη ωφέλεια στους νεκρούς την προξενεί η τέλεση της θείας ευχαριστίας στη μνήμη τους, γιατί τότε, με τις μερίδες τους στο άγιο δισκάριο, «ενώνονται αόρατα με το Θεό και επικοινωνούν μαζί Του και παρηγορούνται και σώζονται και ευφραίνονται εν Χριστώ» (άγιος Συμεών Θεσσαλονίκης).

Εκτός από τα ειδικά για κάθε νεκρό μνημόσυνα, η Εκκλησία έχει στις καθημερινές ακολουθίες της, γενικές δεήσεις για τους κεκοιμημένους, όπως είναι λ.χ. το νεκρώσιμο μέρος της Ακολουθίας του Μεσονυκτικού και οι σχετικές αναφορές στις «εκτενείς δεήσεις» του Εσπερινού, του Όρθρου και της θείας Λειτουργίας. Πρέπει να σημειωθεί, αν και αυτονόητο, ότι η Εκκλησία τελεί μνημόσυνα μόνο για τους ορθόδοξους χριστιανούς που κοιμήθηκαν μέσα στους κόλπους της.

Εξηγήσεις παρερμηνειών

Θα πρέπει, τέλος, να εξηγήσουμε ότι πολλά λάθη από την άγνοια του παρελθόντος έχουν φτάσει ως τις μέρες μας, και θα πρέπει άμεσα να διορθωθούν.

- Τα μνημόσυνα θα πρέπει να γίνονται την ημέρα που πρέπει και όχι νωρίτερα η αργότερα.
- Το σπάσιμο γυάλινων αντικειμένων η άλλων τοιούτων, είναι άκρως ειδωλολατρική συνήθεια και αμαρτάνουν όσοι το πράττουν.
- Στα μνημόσυνα παραθέτουμε και ευλογούνται μόνο καλώς βρασμένα κόλλυβα (σιτάρι) ως ενδεικτικά της Αναστάσεως και όχι αλλα υποκατάστατα (κουλουράκια-ψωμάκια-γλυκά κ.τ.λ.)
- Το πρώτο Σάββατο της Τεσσαρακοστής δεν είναι «Ψυχοσάββατο», αλλά εορτάζουμε το «δια κολύβων» θαύμα του Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος.
- Στα Ψυχοσάββατα μπορούμε να παραθέτουμε κόλλυβα είτε στον Εσπερινό της Παρασκευής, είτε στην Θεία Λειτουργία του Σαββάτου, είτε και στα δύο. Πρόκειται περί της ίδιας αξίας, αφού η ίδια ακολουθία διαβάζεται.
- Τα ευλογηθέντα κόλλυβα δεν τα σκορπίζουμε στον τάφο, ούτε τα απορρίπτουμε στα σκουπίδια, πράξεις εκκλησιαστικά απαράδεκτες.

Σε κάθε περίπτωση, υπεύθυνοι για την λύση τυχόν αποριών σας, είναι μόνον ο εφημέριος του Ναού.

diakonima 22-2-2014

ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΜΥΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΡΩΘΕΙ ΤΟΥΣ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΣΤΗΝ ΈΛΛΑΔΑ

συνέχεια από την 1η σελίδα

κύκλωμα στην Ελλάδα, αποκαλύπτει ένα φοβερό δημοσίευμα της εβδομαδιαίας τουρκικής επιθεώρησης, Aksyon, (τεύχος Νο 1000, στις 3-9 Φεβρουαρίου 2014). Στο δημοσίευμα αυτό αποκαλύπτεται ότι μία από τις μεγαλύτερες τουρκικές μυστικές υπηρεσίες, η Jitem, της τουρκικής στρατοχωροφυλακής, είναι αυτή που μεταφέρει επί καθορισμένων διαδρομών τους λαθρομετανάστες προς την χώρα μας. Μάλιστα, όπως αποκαλύπτεται στο ίδιο άρθρο, ακόμα και η τουρκική άκτοφυλακή δεν έχει κανένα δικαίωμα να επέμβει σε αυτές τις επιχειρήσεις μεταφοράς λαθρομεταναστών της Jitem.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που παραθέτει η αποκαλυπτική αυτή έρευνα της τουρκικής επιθεώρησης, κάθε χρόνο περίπου 150.000 λαθρομετανάστες από πολλές μουσουλμανικές χώρες της Ασίας και της βορείου Αφρικής, συγκεντρώνονται στην Τουρκία και εκεί αφού τους αναλαμβάνει η Jitem προωθούνται βάσει συγκεκριμένων και ελεγχόμενων οδικών διαδρομών προς τις τουρκικές

άκτες του Αιγαίου και προς τον Έβρο, με τελικό προορισμό την Ελλάδα φυσικά με τ... άζημियो για τους Τούρκους. Το οργανωμένο αυτό κύκλωμα άρχισε να λειτουργεί ήδη από το 1993, όταν τα

πρώτα κύματα των λαθρομεταναστών άρχισαν να φτάνουν κατά κύματα στην Τουρκία. Μετά το 2001 τα κύματα αυτά έγιναν κυριολεκτικά «χειμαρρος», που αφού διοχετεύονταν στο «κανάλι» της τουρκικής μυστικής υπηρεσίας οδηγούνται με οργανωμένα γκρουπ στα δυτικά για να περάσουν στα ελληνικά νησιά και στην Θράκη με κάθε μέσο.

Ένα σημαντικό στρατηγείο της Jitem που έχει την ευθύνη όλων φτάνουν στα τουρκικά παράλια του Αιγαίου για να περάσουν παράνομα στην Ελλάδα, έχει δημιουργηθεί στη πόλη του Αϊδινίου, που βρίσκεται λίγα χιλιόμετρα ανατολικά της Σμύρνης. Εκεί καταστρώνονται τα τελικά σχέδια για τους λαθρομετανάστες και τα μέσα που θα χρησιμοποιηθούν για να έρθουν στην χώρα μας σύμφωνα με τις αποκαλύψεις της Aksyon. Την ύπαρξη αυτού του στρατηγείου διακομιδής λαθρομεταναστών, καθώς και του άλλου μεγάλου στρατηγείου προώθησης λαθρομεταναστών που βρίσκεται στην Κωνσταντινούπολη, την έκανε στην τουρκική επιθεώρηση ένας πρώην ύψηλόβαθμος αξιωματικός της Jitem, ο οποίος φυσικά δεν αποκαλύπτει το πλήρες όνομά του αλλά εμφανίζεται με τα αρχικά, Ε.Α. Ο αξιωματικός αυτός διατέλεσε υπεύθυνός του άρχηγείου του Αϊδινίου και σήμερα δεν ζει στην Τουρκία. Στα στρατηγεία αυτά υπάρχει και μία μικρή βιομηχανία παραγωγής πλαστών χαρτιών με τα οποία συχνά προμηθεύονται οι λαθρομετανάστες, φυσικά με αντίτιμο, για να τα χρησιμοποιήσουν στη συνέχεια όταν περάσουν τα εμπόδια και έρθουν στην χώρα μας που χαρακτηρίζεται ούτε λίγο ούτε πολύ, σαν... ξέφραγο άμπέλι.

Όπως αναφέρει στις αποκαλύψεις του ο εν λόγω πρώην αξιωματικός της τουρκικής μυστικής υπηρεσίας, από το 2002 έχει οργανωθεί ένας από τους πιο κερδοφόρους κλάδους της τουρκικής οικονομίας και αυτός ήταν η προώθηση των λαθρομεταναστών στην Ελλάδα, που απέφερε μεγάλα οικονομικά όφελη όχι μόνο για την Jitem, αλλά γενικότερα για την τουρκική οικονομία. Από το 2005 δέ και μετά, η επιχείρηση οργανώθηκε ακόμα καλύτερα και όπως ομολόγησε, (και εδώ είναι το καταπληκτικό), ήταν εν γνώση και του ίδιου του Έρντογάν. Από τότε έχουν χαρακτηριστεί συγκεκριμένοι μυστικοί οδικοί διάδρομοι από τους οποίους περνούν τα κομβία των λαθρομεταναστών που κατά εκατοντάδες χιλιάδες προωθούνται προς τα δυτικά με τελικό προορισμό τον «παράδεισο» Ελλάδα. Στο ίδιο αποκαλυπτικό άρθρο διατυπώνονται και οι συνηθισμένες κατηγορίες κατά της Ελλάδας ότι διατηρεί στρατόπεδα τρομοκρατών που εκπαιδεύονται για να περάσουν στην Τουρκία, (αντίστροφη κατεύθυνση από αυτή την λαθρομεταναστών), για να πραγματοποιήσουν σαμποτάζ σε τουρκικό έδαφος. Πονηρή εξίσωση της οργανωμένης εδώ και χρόνια τουρκικής επιχείρησης μεταφοράς των λαθρομεταναστών, αλλοίωσης του πληθυσμού της χώρας μας και δια της βίας εξισλαμισμοῦ της ορθόδοξης Ελλάδας.

Αλήθεια μετά και από όλες αυτές τις αποκαλύψεις κόλαφος υπάρχουν ακόμα αμφιβολίες για το ποιοι οργανωμένα και βάσει σχεδίων μεταφέρουν τους εκατοντάδες χιλιάδες φανατικούς μουσουλμάνους στην χώρα μας; Ξέραμε όπως η τουρκική μαφία βρίσκεται πίσω από την προώθηση των λαθρομεταναστών, τώρα αποκαλύπτεται, (για όσους δεν το είχαν ακόμα μυριστεί), πως ακόμα και οι τουρκικές μυστικές υπηρεσίες βρίσκονται πίσω από όλα αυτά. Και εμείς ακόμα θα ψηφίζουμε όλους εκείνους τους τουρκολάγνους δημάρχους και τους ραγιάδες πολιτικούς που όνειρεύονται μία Ελλάδα γεμάτη μυτερούς μινιάρδες και μπότες γερμανικές;

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ

Όλοι οι αγωνιζόμενοι χριστιανοί της Λάρισας και επαρχίας να είμαστε παρόντες στο προσκλητήριο του τίμιου αγώνα μας την Τρίτη στις 25 Μαρτίου στις 10.30 στο Ι.Ν. Αγίου Αχιλλείου (πλατεία Μητέρας) να τιμήσουμε τους πατέρας και αδελφούς μας που έπεσαν για την ελευθερία της πατρίδος .

Να στείλουμε και ένα μήνυμα, προς τις αρχές για τα συμβαίνοντα στη χώρα την εκκλησία και για την αδιαφορία τους στο τοπικό εκκλησιαστικό ζήτημα

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΚΙ ΤΟΥ ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ (στην οδό Ροΐδου)

Πήραμε δεκάδες μηνύματα μετά το τελευταίο δημοσίευσμά μας με τίτλο «το εκκλησάκι και το χρήμα», και όλοι, σχεδόν, αναρωτιούνται πώς η περιφέρεια έκανε τέτοιο ολίσθημα εντάσσοντας στο ΕΣΠΑ ένα τέτοιο κτήριο στο κέντρο της πόλης και μάλιστα σε μια πυκνοκατοικημένη περιοχή με σχετικά στενό δρόμο δεδομένου ότι τώρα, όπως είναι η κατάσταση τα αυτοκίνητα παρκάρουν στα πεζοδρόμια.

Προς τί η εμμονή αυτή της ανέγερσης του κτηρίου αφενός, και της επιλογής αυτού του χώρου αφετέρου, αφού υπάρχει το οικοτροφείο (νυν επισκοπείο) που πληροί όλες τις προϋποθέσεις, δεδομένου ότι η επιφάνειά του ανέρχεται στα 6.000 τ.μ., ο έμπροσθεν αυτού δρόμος είναι τριών λωρίδων κυκλοφορίας και συνορεύει με ευρύχωρο πάρκο για να σταθμεύουν άνετα πεζοί και αυτοκίνητα;

Ο παραλληλισμός του νέου κτηρίου στην οδό Ροΐδου από το δεσπότη Ιγνάτιο ως «Βασιλειάδα» είναι μάλλον ατυχής. Θα μπορούσε να ισχύσει ο χαρακτηρισμός αυτός αν αναφέρονταν στο οίκημα του επισκοπείου - οικοτροφείου και τον περιβάλλοντα χώρο που δίνει τη δυνατότητα επέκτασης των λειτουργικών και άλλων χώρων μελλοντικά, πράγμα που καθίσταται αδύνατον να επιτευχθεί στο χώρο της οδού Ροΐδου, αφού από μόνο του, ως «ποντικοφωλιά» θα μπορούσε να χαρακτηριστεί.

Θλίψη προκαλεί το γεγονός ότι, ένας «πνευματικός» ηγέτης αποκαλεί «κοντόφθαλμος» και «μη αγαπώντας την εκκλησία» εκείνους που θέλουν να του «ανοίξουν τα μάτια» και να δει το συμφέρον της εκκλησίας αλλά και της πατρίδας στην κρίσιμη εποχή που ζούμε, αφού ο χώρος του επισκοπείου-οικοτροφείου, με ελάχιστα χρήματα μπορεί να μεταβληθεί σε Βασιλειάδα.

Επειδή οι αναγνώστες μας λίγα βλέπουν αλλά πολλά καταλαβαίνουν ρωτούν: 1) Πόσο στοιχίσαν οι αρχιτεκτονικές μελέτες, 2) Ο εργολάβος που θ' αναλάβει το έργο είναι ο ίδιος που έφτιαξε το μοναστήρι, την πολυκατοικία - κληροδότημα του αγίου Νικολάου - επί της Ανθήμου Γαζή και Ορφέως, του ορφανοτροφείου καθώς και άλλες δουλειές της Μητρόπολης;

ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ;

«Προσευχηθείτε (μήπως πάρουμε τα χρήματα του ΕΣΠΑ) για το ίδρυμα της οδού Ροΐδου», μας είπε ο δεσπότης Λάρισας σε μήνυμά του που δημοσιεύτηκε στις 28 Φεβρουαρίου 2014 στην τοπική εφημερίδα.

Ως προς το θέμα των εικόνων - έγραψε σχετικά ο τύπος - που εξαφανίστηκαν μετά την ανακαίνιση του ναού που έκανε ο γνωστός μητροπολιτικός

εργολάβος, «σιγή ιχθύος».

Και να φανταστεί κανείς ότι στις 21-22 Ιανουαρίου '14 η ίδια τοπική εφημερίδα, πρωτοσέλιδα, αναφέρθηκε σε μια σπείρα ιερόσυλων που συνελήφθησαν στην Λάρισα να κατέχουν 4 εικόνες του 19ου αιώνα, 5 νεώτερες, ένα ευαγγέλιο του 1866 και μερικά ακόμη εκκλησιαστικά αντικείμενα, στις δε 23 Ιανουαρίου επιστολή συμπολίτη μας - σχετική και μηνυτήρια αναφορά στην εισαγγελία - που αναφέρει, μεταξύ άλλων, τα παρακάτω:

«... Με την ανακαίνιση του ναού... (Αγ. Αθανασίου) ήταν αφενός το κλείσιμο των παραθύρων της μιας πλευράς και το σημαντικότερο η ολοκληρωτική εξαφάνιση των εικόνων πάσης φύσεως... η τύχη των οποίων αγνοείται μέχρι σήμερα... Μεταξύ των εικόνων υπήρχαν και έργα επωνύμων ζωγράφων του 18ου και 19ου αιώνα...».

Άλλος δε επιστολογράφος γράφει στις 30-1-14:

«Η πρώτη και ουσιαστική επέμβαση στο ναό είχε σαν συνέπεια μια δήμενη ανακαίνιση, που στοίχισε στο ναό την εξαφάνιση των εικόνων και την παραμόρφωση του παλαιού κτίσματος. Σε ό,τι αφορά τις μεγάλες εικόνες, υπάρχει, ευτυχώς, δημοσίευμα που περιγράφει με σπάνια λεπτομέρεια την κάθε μια...».

Το θέμα από την εφημερίδα θάφτηκε, λες και αυτό δεν είναι ιεροσυλία, ενώ ο δεσπότης καλεί το χριστιανισμό πλήρωμα «σε προσευχή, προστασία και συμπράξη...» φοβούμενος μη δεν πάρει τα χρήματα του ΕΣΠΑ. Τι κρίμα μόνο για τα χρήματα αναφέρει; Για το πού βρίσκονται οι εικόνες ούτε λόγος!

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Μέσω του ΟΑΕΔ η μητρόπολη Λάρισας προσέλαβε 29 άτομα στο πλαίσιο ενός προγράμματος «ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΜΕΣΩ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΟΙΝΩΦΕΛΟΥΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ» με πεντάμηνη διάρκεια απασχόλησης. Ητοι: 3 νοσηλευτές ΤΕ, 3 φιλόλογους ΠΕ, 2 φυσικούς ΠΕ, 2 μαθηματικούς ΠΕ, 1 ψυχολόγο ΠΕ, 2 πληροφορικής ΤΕ, 3 ηχολήπτες ΠΕ. 1 βιβλιοθηκάριο ΠΕ, 1 Διοικητικό ΠΕ, 2 Διοικητικούς ΔΕ, 8 Γενικών Καθηκόντων ΔΕ, 1 μάγειρα ΔΕ. Αλήθεια πού θα τους απασχολήσει όλους αυτούς η μητρόπολη; Μήπως πρόκειται ν' ανοίξει σχολείο και δεν το γνωρίζουμε; Αν επισκεφτείτε τα γραφεία της μητρόπολης θα δείτε, ότι δεν έχουν τί να κάνουν το υπάρχον προσωπικό που πλεονάζει και στις 12-1 το μεσημέρι τα κλείνουν και φεύγουν. Ο υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης δεν τα ερεύνησε αυτά και διώχνουν ανθρώπους που είναι χρήσιμοι σε οργανισμούς και επιχειρήσεις; Οι μόνοι που θα μπορούν να είναι χρήσιμοι για μια μητρόπολη είναι 8 ΔΕ γενικών καθηκόντων για να περιποιηούνται και τους κήπους της μητρόπολης και ο μάγειρας για να τους φτιάχνει κανένα φαγητό. Δεν είμαστε αντίθετοι με τους υπόλοιπους - κάθε άλλο- αλλά στάλθηκαν σε λάθος διεύθυνση. Και μια ερώτηση στην Περιφέρεια: Τα ένσημα των 29 αυτών απασχολούμενων πληρώνονται ή θα τα φορτωθούν κι αυτά οι παπάδες; Πολλά κυκλοφορούν στην πιάτσα.

Θα επανέλθουμε.

ΔΕΝ ΑΝΤΕΧΟΥΜΕ ΑΛΛΟ...

Ο δεσπότης Λάρισας εφαρμόζει μεθόδους πολιτικάντηδων. Δηλαδή, όταν θέλει να επιβάλει κάτι, αρχίζει τις πρώτες διαρροές από τους... να δει τις αντιδράσεις και οι παπάδες σιγά-σιγά να το χωνεύσουν, και μετά να προχωρήσει στην

εφαρμογή του.

Τελευταία διέρρευσε ότι στους νέους προϋπολογισμούς των ναών θα κάνει μεγάλες αυξήσεις διότι η μητρόπολη είναι σε οικονομική «φτώχεια». Πριν ακόμη ο εκκλησιαστικός «Στουρνάρας» ανακοινώσει το νέο χαράτσι, οι παπάδες βγήκαν στο κλαρί. Οι αντιδράσεις θα είναι μεγάλες - μας είπαν - και θα φθάσουν μέχρι και την παράδοση των κλειδιών.

Αγανακτισμένοι δε, ρωτούν:

Γιατί, επί δέκα οκτώ χρόνια, πληρώνουμε υπέρ των κατασκήνωσης της μητρόπολης, ενώ αυτές δεν υπάρχουν;

Για ποια πνευματική δράση πληρώνουμε χωρίς να γίνεται τίποτα;

Γιατί να πληρώνουμε για τα συσσίτια, όταν όλα τα έξοδα τα καλύπτουν οι ναοί ανά εβδομάδα και με εθελόντριες, επικουρούμενες από δυσκοφορίες και πολλές δωρεές συμπολιτών;

Πώς γίνεται, ναοί, που οι ιερείς τους τα «πιάσαν και φύγαν» κι άλλοι «άδειασαν τα παγκάρια», να έχουν μήνες και χρόνια να πληρώσουν τριμηνίες - κάνοντας η μητρόπολη «στραβά μάτια» - και να την πληρώνουν οι συνεπείς στις υποχρεώσεις τους ιερείς;

Απ' ότι αντιλαμβανόμαστε γρήγορα θα χτυπήσουν τα «νταούλια».

ΣΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΓΚΙΝΕΣ

(Για το προσωπικό που απασχολεί και τα έξοδα του «ιδρύματος»)

Ο δεσπότης Λάρισας στις 27 Φεβρουαρίου μας ξάφνιασε με το ολοσέλιδο ρεπορτάζ - χωρίς ρεπόρτερ - περιλαμβάνον 8 έγχρωμες φωτογραφίες και στο κάτω μέρος, με χονδρά γράμματα και πηχαιούς τίτλους, να παρακαλεί θερμά το πλήρωμα της τοπικής Εκκλησίας να δώσει τον οβολόν του ή να κάνει κάποια δωρεά, διότι το ορφανοτροφείο έχει μεγάλη ανάγκη καθ' όσον φιλοξενεί 11 κορίτσια (13 έως 19 ετών), εκ των οποίων τα 2 σπουδάζουν εκτός Λάρισας και απασχολεί 7 μελές προσωπικό (!).

(Για το ίδρυμα «Κρίκειο Ορφανοτροφείο» γράψαμε αρκετές φορές, τόσο για το σκοπό ίδρυσής του όσο και για τα παρασκήνια για τα οποία θα επανέλθουμε με νεώτερα στοιχεία).

Α) Είναι πρώτη φορά που μαθαίνουμε επίσημα ότι το ορφανοτροφείο απασχολεί έμμισθο προσωπικό - μέχρι τώρα μας μιλούσαν για εθελόντριες. Αλλά και πάλι δεν μας λένε την αλήθεια διότι εκτός των επτά και της διευθύντρια απασχολούν και 2-3 άτομα 5μηνίτες, που πληρώνονται από πρόγραμμα του ΟΑΕΔ. Μαζί δε με τις εθελόντριες ανέρχονται περίπου στα 13 άτομα. Δηλαδή για 9 κορίτσια (τα 2 βρίσκονται εκτός ορφανοτροφείου) διαθέτουν προσωπικό 13 ατόμων!

Β) Γιατί να έχει οικονομική ανάγκη το Ορφανοτροφείο όταν εισπράττει:

1) Από το προσκύνημα Αγ. Παρασκευής και άλλα το 15% επί των ακαθαρτίσεων εσόδων, μεταφραζόμενο σε έσοδα (300.000 X 15%) 45.000 ευρώ.

2) Από τα παρεκκλήσια.

3) Από τους προϋπολογισμούς των ναών (Κεφ. Δ/14 υπέρ κοινωφελών ιδρυμάτων Ι.Μ.Λ. εφάπαξ ο κάθε ναός (115 ναοί από 400 ευρώ περίπου) σύνολον 45.000 ευρώ.

4) Από δωρεές συμπολιτών, φορέων και οργανώσεων που δεν είναι και λίγα.

5) Από δυσκοφορίες, δύο φορές το χρόνο, σε όλους τους ναούς.

6) Από τα μισθώματα της ακίνητης περιουσίας Κρίκειη (έως το 2008 υπολογίζονται στο 1.200.000 ευρώ και αν είναι κατατεθειμένα θα πρέπει να αποδώσουν τόκους περίπου 60.000 ευρώ το χρόνο).

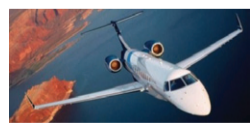
Όλα μαζί υπολογιζόμενα ξεπερνούν τις 150-190.000 ευρώ.

Με αυτά τα χρήματα στην σημερινή εποχή μπορούν να ζήσουν 30 και πλέον οικογένειες και όχι να μη φθάνουν για τα 11 κοριτσάκια και να ζητούν από κάθε ευκολόπιστο να του πάρουν και το πορτοφόλι!

Αυτά θα πρέπει να περαστούν στο Βιβλίο Γκίνες, για την πρωτοτυπία του; Πράγματι είναι σοβαρό για 11 υγιή κοριτσάκια να απασχολούνται 12-13 άτομα και να στοιχίζουν 14-17.000 ευρώ το καθένα σε μια εποχή κρίσης.

Αχ, κατακαμένη Ελλάδα!

ΤΑ ΤΑΞΙΔΑΚΙΑ

Το δεσποτικό ταξιδάκι αναψυχής σε ευρωπαϊκές πόλεις και κωμοπόλεις κράτησε λίγο (μόνο μία εβδομάδα). Θα ήταν κουρασμένος, φαίνεται, γι' αυτό και δεν λειτουργήσε το ψυχολογικό στο παλαιό

Κοιμητήριο, όπως κάθε χρόνο.

Στερήθηκε, βέβαια, το ποίμνιο την παρουσία του, αλλά γλύτωσε ο Σος το πλευρίτωμα, καθ' όσον όλοι γύρισαν στα σπίτια τους κρυμμένοι λόγω κακού προγραμματισμού της διοργάνωσης.

«Ουδέν κακόν αμιγές καλού» λέγαν οι πρόγονοί μας. Μπορεί να ληφθήκαν οι εκκλησιασθέντες με την απουσία του δεσπότη, χάρηκαν όμως κάποιοι κληρικοί (στενός πυρήνας του Ιγνατίου) γιατί τους δόθηκε η ευκαιρία να νιώσουν, έστω και για λίγες μέρες, ευρωπαίοι!

Δεν είναι μικρό πράγμα, την ώρα που άλλοι λιμοκτονούν, εσύ να θεωρείσαι προνομιούχος, δεδομένου ότι ο δεσπότης έκανε τα έξοδα των νέων διακόνων!

Λαμπαδάριος

ΟΡΑΜΑ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ

συνέντευξη από την 1η σελίδα

Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, η οποία στάλθηκε 20.10.2013.

Τονίζει με έμφαση την ευθύνη της Επισημίου Εκκλησίας και επικαλούμενος την ιερατική του συνείδηση και την ιστορική αποδεδειγμένη συν- ευθύνη όλων των μελών της Εκκλησίας (και των λαϊκών) για την πορεία της Εκκλησίας.

Αναφέρει όραμα - αποκάλυψη του Γέροντος Παΐσιου για την ευθύνη - και την ενδεχόμενη κόλαση όσων Αρχιερέων δεν ανταποκρίνονται στις ποιμαντικές τους ευθύνες.

Περαίνων την έπιστολήν μου, έπειδή Σέβομαι και τιμώ βαθύτατα τόν Θεσμόν τής Αρχιερωσύνης, και προπάντων του Αρχιεπισκόπου, κατ' έπιταγήν τής συνειδήσεώς μου αναγκάζομαι να Σās έξομολογηθώ εις τὰ τίμια ώμοφόρια, με τὰ όποια διαπορθμεύετε τήν χάριν του Αγίου Πνεύματος εις τὸ πλήρωμα τής έν Ελλάδι Αγίας Εκκλησίας του Χριστου, τὰ κάτωθι: Κατὰ τήν δεκαετίαν του 1970 είχαν τὸ προνόμιον και τήν εύλογίαν νά μονάζω υπό τήν σεπτήν Ηγουμένην του Αρχιμανδρίτου Βασιλείου και νυν προηγουμένου τής Ι. Μ. Ίβήρων εις τήν Ι.Μ. Σταυρονικήτα.

Ό άείμνηστος πατήρ Παΐσιος, άσκητεύων τῷ καιρῷ εκείνω, εις τήν Καλύβην του Τιμίου Σταυρου τής ειρημένης Ι. Μονής, με προσεκάλει πολλάκις, διά νά τελέσω τήν Θεϊαν Λειτουργίαν εις τὸ ναύδριον τής Καλύβης του.

Μετά τήν Θεϊαν Λειτουργίαν έσυνήθιζε κατὰ τὸ κέρασμα, που έπηκολούθει νά προσφέρῃ ένα καφέ, ένα λουκούμι και ένα ποτήρι νερό. Εκεί έδράττετο τής εύκαιρίας νά μου έμπιστευῆται πολλά θαυμαστά γεγονότα, άτινα ὁ Θεός του έφάνερνε, έπαναπαυόμενος εις τήν θεοφιλή άσκησίον του και διά νά στηρίξῃ τούς άγῶνας του. Όμολογῶ ένώπιον του Κυρίου, ότι ού ψεύδομαι, μου έλεγε τόσα σπουδαία, τὰ όποια μόνον εις τήν ζωήν μεγάλων άγιων έχω διαβάσει εις Συναξάρια.

Κάποτε λοιπόν μου ειπέ και τὸ άκόλουθον, τὸ όποϊον με συνετάραξε.

«Κατ' αυτās τās ήμέρας, Πάτερ, ή Χάρις του Αγίου Πνεύματος μου έδειξε τόν Άδην εκεί που είναι αι ψυχαι τών κολασμένων ανθρώπων, τόν τόπον που βασιλεύει ὁ διάβολος. Εκεί από όλα τὰ φρικτὰ που είδα κατ' έξοχήν με έντυπωσίασε ότι είδα πολλούς Αρχιερείς, μαύρους, άπολιθωμένους, ὀρθίους με προτεταμένην τήν ποιμαντορικήν ράβδον».

Ό γράφων έσπευσε νά τόν έρωτησῆ:

«Γέροντα, πόσους ιερομονάχους είδες;» Εκείνος άντυπαρήλθε τήν έρώτησίον μου χωρίς νά μου άπαντήσῃ και συνέχισε νά ὀμιλῇ αιτιολογών, διατί είδε πολλούς Αρχιερείς:

«Ευθύνης, πάτερ, πολλές έχουν οι Αρχιερείς και ὁσοι δέν άνταποκρίνονται εις τās ευθύνας των, διά νά άρέσουν εις τόν Χριστόν, ὀδηγούνται εκεί εις τόν τόπον τής βασάνου, μακράν του Χριστου».

Αυτό τὸ ὄραμα έλαβε χώραν καθ' ύπαρ (έν έργηγορσίει). Εύχομαι νά μήν έπιτρέψῃ ὁ Θεός νά ὀδηγηθῆ εκεί ούδεις πλέον Αρχιερείς αλλά ούδῃ ιερομόναχος. Αυτό ὁμως θά εξαρτηθῆ από τήν έκπλήρωσιν τών ευθυνών μας ευάρεστως εις τόν Χριστόν και ούχι κατὰ τās έπιθυμίας τών λεγομένων ισχυρών και μεγάλων τής Γῆς.